

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 42, П'ЯТНИЦЯ, 14 ЖОВТНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 42, FRIDAY, OCTOBER 14, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Земля українська, її доля і недоля

Петро Часто

За 25 років незалежного життя українська держава, стримувана нездалою політичною системою, не спромоглася знайти розв'язку для питання, від якого величезною мірою залежить доля країни, доля нації – питання землі.

Де кілька днів, починаючи від 4 жовтня, під стінами Верховної Ради страйкували представники аграріїв з усіх регіонів України, протестуючи проти податкової політики уряду і проти намірів скасувати мораторіум на продаж земель сільськогосподарського призначення.

Що саме не задовольняє українських селян? Чому земельна реформа в Україні натрапляє на гострий спротив? Що вирішує і чого не вирішує мораторіум?

Всеукраїнський страйк аграріїв – їх з'їхалося з усіх областей щонайменше 3,000 – розпочався державним гимном України і рішучим виступом голови Аграрної партії Віталія Скоцика. „Нас уряд не чує, але ми, об'єднані весукраїнськими, всенародними інтересами, змусимо його слухати. Якщо ж ні, то навіть боюся сказати, що може відбутися на селі. Хоч селяни й не дуже радикальні люди, але все ж сіно горітиме швидше, ніж гумові шини під Верховною Радою... Доля України – в руках, які пахнуть хлібом. В руках людей, які годують армію, які дають кожен другий долар валютних надходжень до скарбниці нашої держави... Зараз по країні котиться хвиля рейдерства, якої не було з 1990-их років. В селян масово відбирають землю. В Україні вона у 10-15 разів дешевша, ніж у сусідній Польщі. І вже чуємо, що наші села на Кіровоградщині, на Волині, Вінничині зі зброєю в руках захищають свої господарства... Найголовніша наша вимога – не дати вкрасти в українців землю, тому маємо не дозволити скасувати мораторіум на продаж землі з 1 січня 2017 року“, – наголошував політичний провідник аграріїв.

В інших виступах також висловлювалося чимало конкретних претензій до влади, котра не бере до уваги інтересів дрібних виробників сільськогосподарської продукції. Зокрема мова йшла про особливе оподаткування, запроваджене ще у 1998 році і несправедливо скасоване з 1 січня 2015 року. Воно надавало аграріям право залишати на спеціальному рахунку 20 відс. зароблених грошей, які відтак витрачалися на новий засів, на придбання пального, мастильних матеріалів, елітного насіння, на інші важливі земельні потреби. В цей спосіб селяни-виробники в 2014 році інвестували у власне виробництво майже 24 млрд. грн, в 2015 році – 32 млрд. грн.

І от всупереч здоровому глуздові цей

(Закінчення на стор. 6)

Науковці визначили кількість жертв Голодомору

КИЇВ. – У Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка 4 жовтня відбулася Міжнародна науково-практична конференція „Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації“, співорганізаторами якої стали Національний музей „Меморіал жертв Голодомору“, Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. Максима Рильського Національної Академії Наук (НАН) України, Інститут української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського НАН України, Громадський комітет з вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні, Асоціація дослідників голодоморів в Україні, Всеукраїнське товариство „Меморіал“ ім. Василя Стуса та Фундація Українського Голодомору-геноциду (Чикаго).

На трьох пленарних засіданнях конференції виступило 33 дослідники, які представили різні аспекти втрат української нації від злочину геноциду: прямі демографічні, культурні, духовні, ментальні, і не тільки на теренах Української РСР, а й у місцях компактного проживання поза її межами, зокрема на Кубані, в Центрально-Чор-

ноземній області й у Казахстані.

Реальній оцінці демографічних втрат у 1932-1933 роках на підставі нововиявлених архівних документів була присвячена доповідь професора Київського національного університету ім. Т. Шевченка Володимира Сергійчука. Зокрема, він наголосив на некоректності підрахунків експертів Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України, які наполягають на остаточності оприлюднених ними результатів – 3,942,500 жертв Голодомору. В першу чергу сумніви викликають використані ними за основу базові дані, взяті з матеріалів зфальсифікованих всесоюзних переписів 1937 і 1939 років. Відправна цифра населення УРСР станом на 1 січня 1932 року 31.7 млн. осіб також не корелюється з опублікованою у статистично-економічних збірниках і є меншою майже на 1 млн. Згідно з підрахунками доповідача, реальні втрати становлять щонайменше по УРСР 7 млн., а за її межами – 3 млн. осіб.

(Закінчення на стор. 3)

Капеляни на службі військових України

Яна Сєдова
Зенон Завада

КИЇВ. – Українські військові на сході знають священика Дмитра Поворотного як капеляна з міста Дніпра. Але він вперше пішов на фронт як доброволець навесні 2014 року, тобто ще до того, як інститут капелянства отримав офіційний статус при Генеральному штабі та Міністерстві оборони України у червні того ж року.

„Те, чим я займався, не можна юридично назвати чистим капелянством, це було більше на волонтерських засадах, – каже священик Української Православної Церкви Київського Патріархату о. Дмитро. – І бійці прийняли мене на рів-

них, як свого побратима“.

У скрутний для країни час саме священики взяли на себе найскладніше завдання – боронити людську душу і підтримувати тих, кого доля висмикнула з мирного життя і кинула у вир війни. Тоді і зараз в зоні проведення антитерористичної операції (АТО) священики виконують ролі і психологів, і побратимів, залишаються поряд, аби заспокоїти, розрадити, допомогти пережити найнебезпечніші моменти життя бійців.

Синодальне управління військового духовенства УПЦ-КП, яке співпрацює зі Збройними

(Закінчення на стор. 14)

Отець Андрій Зелінський з вояками в зоні АТО.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Показують фільм „Волинь“

ВАРШАВА. – 7 жовтня у кінотеатрах Польщі почався показ історичного фільму режисера Войцеха Смаржовського „Волинь“ про трагічні події 1943 року, які в Україні називають „Волинською трагедією“, а в Польщі – „Волинською різнею“. Фільм широко рекламують у засобах масової інформації, на вулицях міст та в громадському транспорті. Утім, деякі польські експерти вказують на вади „Волині“, які можуть посилити негативний стереотип українця у Польщі й ускладнити взаємини двох народів. (*Радіо Свобода*)

■ Савченко не зустрілася з Захарченком

КИЇВ. – Народний депутат України Надія Савченко 8 жовтня спростувала інформацію про спробу зустрічі з провідником бойовиків „ДНР“ Олександром Захарченком, однак заявила, що про це переговори ведуться. Вона сказала: „На Донбас я їздила і спілкувалася з людьми, але не було спроби поїхати на ту сторону, поговорити з Захарченком. Такі домовленості, переговори йдуть постійно, але зустрічі не відбуваються. Коли буде зустріч – ми про це скажемо“. За даними журналіста Олексія Мацуки, Н. Савченко намагалася проїхати в Донецьк стежками через Красногорівку, щоб зустрітися з О. Захарченком. (*УНІАН*)

■ Розпочали курси української мови

ДНІПРО. – 7 жовтня добровольці організували безкоштовні курси української мови для переселенців – дітей та дорослих, а також для дітей військових. Заняття для школярів проводимуть у центральній міській бібліотеці, для дорослих – у Центрі допомоги переселенцям з Донбасу „Допомога Дніпра“. Лекції для дітей передбачені тричі на тиждень, для дорослих – один раз. На вивчення української мови записались десятки школярів. Навчання завершать наприкінці травня. (*Радіо Свобода*)

■ СКУ висловив протест

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) 8 жовтня закликав міжнародну спільноту, зокрема правозахисні організації, допомогти звільненню українських журналістів Романа Суценка та Миколи Семени і всіх політичних в'язнів, незаконно затриманих російськими владними структурами. Р. Суценка, паризький кореспондент „Укрінформу“, був затриманий у Москві 30 вересня через звинувачення у шпигунстві під час перебування в Росії з приватною візитом. Йому відмовлено побачитись з адвокатом та українським консулом. („Укрінформ“)

■ Затримали банду наркоторгівців

УЖГОРОД. – Організоване угруповання наркоторгівців, які великою кількістю збували наркотики рослинного та синтетичного походження у Мукачівському, Рахівському та Тячівському районах Закарпаття, викрила Служба безпеки України спільно з поліцією та з процесуальним керівництвом прокуратури. Співробітники спецслужби затримали розповсюджувача наркотиків у центрі Мукачєвого під час продажу чергової партії „товару“. У місцях їхнього проживання вилучено велику кількість готівки в чужоземній та національній валюті, готові до вживання наркотики, приладдя для зважування та дозування. Учасники злочинної групи затримані, гроші та наркотики – вилучені. („Укрінформ“)

■ Плотницький визнав участь росіян

ЛУГАНСЬК. – Ватажок бойовиків „ЛНР“ Ігор Плотницький заявив 8 жовтня в інтерв'ю, яке опубліковане на каналі „YouTube Patrick Lancaster“, що на території, підконтрольній терористам, перебували „добровольці“ з Росії. При цьому присутність в Україні збройних росіян ватажок бойовиків вважає нормальним та стверджує, що регулярних військ Росії на території регіону не було. „Для нас природно, коли брат приходиться на допомогу братові“, – заявив він. Також І. Плотницький згадав про збитий бойовиками над Луганськом військовий літак Іл-76 у 2014 році і заявив, що в літаку були найманці. („Українська правда“)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Чого Україну може навчити Німеччина епохи „холодної війни“?

Олександр Мотиль

Післявоєнна Німеччина мала справу з викликами, які сьогодні стоять перед Україною.

Не було б щастя Україні, то нещастя їй і допомогло. Російський керівник Володимир Путін офіційно анексував Крим і неофіційно – Донбас, і тисячі українців загинули в конфлікті. Більшість країн Заходу стали на бік Києва, запровадивши санкції проти Росії і підтримуючи реформи. Україна стала сильнішою, стабільнішою і безпечнішою з 2014 року. Але шлях, яким Київ повинен крокувати, все ще тернистий – не в останню чергу через внутрішні суперечності між прагненням возз'єднатися з регіонами, що відкололися, і проведенням прозахідних реформ.

Україна не тільки не знає, як бути з 35 тис. добре озброєних сепаратистів, які нині контролюють східний Донбас, але й окуповані території є також вотчиною проросійських еліт і населення, які бльокували б реформи зсередини України.

Маневрувати між цими протиріччями було б простіше, якби Київ взяв би за зразок своєї політики модель післявоєнної Західної Німеччини. Схожість є разючою. Як і післявоєнна Німеччина, Україна розділена на орієнтовану на Захід і на окуповану Росією частини, вона потребує реформування держави, суспільства, економіки та розташовується на переломі між демократичним Заходом і авторитарним Сходом.

Найважливіше – як і сьогоднішньому Києву, Бонну доводилося йти на важкі компроміси між возз'єднанням і побудовою прозахідної держави, в чому він зазнав успіху, досягнувши обох цілей. Більш вдалої історичної аналогії не знайти.

Розділена Німеччина тоді тільки-но зазнала поразки у війні, а Україна виникла серед руїн імперії 25 років тому. Західна Німеччина була окупована західними союзниками, тоді як Україна користується їхньою підтримкою. І Східна Німеччина була справжньою державою – в той час, як східний Донбас і Крим є спірними територіями.

Однак, німецький досвід може навчити Україну досягти власного розвитку, тимчасово поступившись контролю над частиною своєї території зовнішній силі. Правильний підхід полягає у вивченні того, як троє найважливіших західнонімецьких канцлерів – Конрад Аденавер, Віллі Брандт і Гельмут Коль, – вели країну цим складним шляхом.

У К. Аденавера, який став канцлером незабаром після закінчення війни, Україна може дізнатися, як, змирившись з втратою своїх територій, в коротко- і середньотривалій перспективі, можна отримати з цього користь в майбутньому.

К. Аденавер свято вірив, що перед Західною Німеччиною стояв вибір між возз'єднанням і свободою. Вільна і прозахідна Німеччина, думав він, ніколи не зможе возз'єднатися з підконтрольним Радянському Союзу сходом. І незважаючи на те, що він залишився повним прихильником остаточного возз'єднання і неподільності німецького народу, вже в 1945 році визнав, що „окупована Росією частина втрачена для Німеччини на невизначений час“.

Оскільки К. Аденавер зробив вибір на користь Заходу, Західна Німеччина отримала допомогу в рамках „Плян Маршалла“, приєдналася до Європейського об'єднання вугілля і сталі та НАТО, переозброїлася і отримала плоди „економічного дива“ 1950-их років.

Ця політика мала свою ціну. Розвернувшись на захід, К. Аденавер заплатив за це, зробивши можливим придбання ознак державності Східною Німеччиною і дозволивши німецькій нації розділитися.

Подібно до того, як К. Аденавер мав рацію, вибравши свободу, коли Німеччина відчайдушно потребувала реформ, так і для Києва пріоритетом має стати виживання як західноорієнтованої держави перед лицем ворожості Росії.

З боку України було б мудрим кроком залишити риторичку возз'єднання і формально оголосити Крим і східний Донбас окупованими Росією територіями, тим самим утримуючи антиукраїн-

ські еліти і населення в цих регіонах не при справах і покладаючи на Москву відповідальність за їхній добробут.

Потім Києву слід зосередитися на політичних, військових, економічних і культурних інститутах, щоб зробити їх сумісними з західними інститутами і інтегрованими в них. Україна може отримати ще одну практичну лекцію від В. Брандта, який був канцлером на початку 1970-их років. Під час його каденції Сполучені Штати і Радянський Союз прагнули поліпшити взаємини і зменшити свої ядерні арсенали, і Східна Німеччина стала прозою життя. В. Брандт прийшов до усвідомлення, що політика прохолодних взаємин зі Східною Німеччиною не приносила особливої користі. Його нова „східна політика“ нормалізувала взаємини з СРСР, Польщею і Чехословаччиною, погодилася з непорушністю післявоєнних кордонів і розширила формальне дипломатичне визнання Східної Німеччини. Цей підхід пропонував нові можливості впливу на неї і тим самим – відстоювання загальнонімецьких інтересів.

Подібно як В. Брандтові, Київ може одного разу задуматися про нині немислиме: про прямі переговори з сепаратистами і кримською владою. Нинішнє відсторонення значної частини антизахідних еліт і населення від української політики дає перевагу Україні, дозволяючи проводити прозахідні реформи. Але як тільки Україна стане досить західною країною, щоб зрозуміти, що нескінченна війна і смерті не слугують вищим цілям, Києву знадобиться „східна політика“ в стилі В. Брандта, щоб завершити конфлікт.

Приклад Німеччини показує, що війну не можна зупинити без певного компромісу з сепаратистами – справжніми співрозмовниками за столом мирних переговорів, аж до якоїсь форми напівпризнання.

Останній і найбільш обнадійливий урок від люб'язного Г. Коля – приклад того, як Україна могла б в результаті повернути свої території: перемога в соціально-економічному суперництві з російською системою, не за допомогою прямої військової сили.

До 1980-го року, багато німців прийшли до висновку, що возз'єднання Німеччини неможливе. Новий статус-кво здавався залізобетонним, поки реформи радянського керівника Михайла Горбачова і його проголошення, що країни, що відхиляються від соціалістичного табору, не зазнають радянського вторгнення, дестабілізували режими в сателітах і самі підвалили східнонімецької держави. Східна Німеччина черпала легітимність від свого статусу соціалістичної альтернативи своїй капіталістичній сестрі; як тільки соціалізм почав дезінтегруватися, все було скінчено.

Масові протести жовтня 1989 року і відтік східних німців на захід ще сильніше дестабілізували режим. Через два тижні після падіння Берлінської стіни Г. Коль заявив про своє прагнення до возз'єднання. До кінця 1990-их років це прагнення стало реальністю – не тому, що Бонн домагався його всіма засобами, а тому що східнонімецький режим впав, його економіка була на краю обриву, східні німці бажали возз'єднання, а Радянський Союз був занадто слабкий, щоб перешкодити цьому.

Подібно до Німеччини часів Г. Коля, Україна повинна думати про возз'єднання як про віддалену перспективу, яка здійсниться тільки тоді, коли успіх реформованої, вестернізованої України буде контрастувати з життям в слабкій і ізольованій Росії. Україна може успішно досягти злуки, не розгромивши Росію і її маріонеток у війні, а перемігши в суперництві між двома ворогуючими системами. Як і Західна Німеччина, Україна може без проблем перемогти в цьому протистоянні, якщо залишиться прихильною до західного шляху.

„Газета по-українськи“, 4 жовтня

Олександр Мотиль – американський політолог, професор Ратгерського університету, Нью-Джерсі.

Дзюбу нагородили медалею Шептицького

КИЇВ. – 30 вересня Ініціатива „Українсько-єврейська зустріч” нагородила українського дисидента, літературознавця, державного діяча Івана Дзюбу медалею Митрополита Андрея Шептицького.

І. Дзюба отримав нагороду за те, що 29 вересня 1966 року на вічу у Бабиному Яру закликав до вшанування пам'яті єврейських жертв нацистських розстрілів і скріплення співпраці між українським і єврейським народами. Це було в той час, коли офіційна комуністична влада Голокост і єврейські жертви Другої світової війни обходила мовчанкою.

Медалю І. Дзюбі вручила Віце-прем'єр-міністр України Іванна Климпуш-Цинцадзе, яка відзначила: „Пишаюся тим, що маємо таких велетів, як Іван Дзюба, що хоч через не одне десятиліття, але вклоняємося таки йому за позицію, за честь”.

Нагорода, заснована спільно єврейською громадою та Українською Греко-Католицькою Церквою, присуджується тим, хто найбільше прислужився справі українсько-єврейського примирення.

„Українсько-єврейська зустріч” (UJE – „Ukrainian Jewish Encounter”) є організованою на приватних засадах багатонаціональною ініціативою, що розпочала своє існування 2008 року як спільний проект, в якому беруть участь українці і представники інших націй — в Україні, Ізраїлі та у діаспорах. Її діяльність об'єднує вчених, громадських провідників, мистців, уряди та ширшу громадськість у намаганні сприяти зміцненню і поглибленню стосунків між двома народами.

„Українсько-єврейська зустріч”

Іван Дзюба під час церемонії нагородження медалею Митрополита Андрея Шептицького. (Фото: „Українсько-єврейська зустріч”)

Науковці визначили...

(Закінчення зі стор. 1)

До аналогічного висновку дійшов і провідний науковий співробітник Інституту історії НАН України, доктор історичних наук Василь Марочко, якому свого часу вдалося опрацювати документи „Особливої папки” Кремля. Спираючись на них і документи з архівів України, він оприлюднив цифру втрат в УРСР у 7,4 млн. осіб.

Незалежно від українських дослідників цю цифру озвучив у своїй доповіді голова Фондації Українського Вільного Університету, доктор права Аскольд Лозинський (Нью-Йорк).

Генеральний директор Національного музею „Меморіал жертв Голодомору” Олеся Стасюк наголосила на аморальності неврахування в загальній кількості жертв природного рівня смертності 1,6 млн. осіб, оскільки вони також померли в умовах жорстокого голодування.

Відомий правник-міжнародник, доктор юридичних наук Володимир Василенко також критично поставився до методики підрахунку жертв Голодомору-геноциду, що використав уже згаданий Інститут демографії. А заступник директора Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, доктор історичних наук Арсен Зінченко ствердив, що продовольча політика більшовицького режиму з самого початку була спрямована на знищення українства, наголосивши на його окупаційному характері.

Учасники конференції мали можливість спілкуватися з професором Евразійського національного університету Зіябеком Кабульдиновим (Астана, Казахстан). Розповідаючи про голод казахів, він інформував і про Голодомор українців у Казахстані.

У резолюції конференції зазначається, зокрема, що базо-

ві дані, які використовує Інститут демографії та соціальних досліджень при підрахунку жертв Голодомору-геноциду слід вважати некоректними, натомість рекомендується вживати показники кількості населення станом на 1 січня 1932 року, одержані за матеріалами Всесоюзного сільськогосподарського перепису 1931 року, та враховувати нововиявлені архівні документи щодо Всесоюзного перепису 1937 року. Також учасники конференції звернулися до Служби Безпеки України з пропозицією продовжити розслідування факту вчинення в Україні у 1932-1933 роках злочину-геноциду з метою встановлення його безпосередніх виконавців і з'ясування наслідків Голодомору.

Конференція констатувала: науково встановлені втрати від Голодомору 1932-1933 років становлять в УРСР щонайменше 7 млн. і за межами УРСР – щонайменше 3 млн. осіб, тому, рекомендується освітнім закладам, музейним установам, засобам масової інформації, дипломатичному корпусові вживати показник втрат українців від цього злочину – 7 млн. в Україні та 3 млн. на Кубані, в Центрально-Чорноземній області, Поволжі та Казахстані.

Національний музей „Меморіал жертв Голодомору”

Президія конференції (зліва): Володимир Сергійчук – професор Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Микола Кочерга – президент Фондації Українського Голодомору-геноциду, Віктор Мартинюк – проректор з наукової роботи Київського національного університету ім. Т. Шевченка, Іван Васюков – співголова Громадського комітету з вшанування пам'яті жертв Голодомору, Олеся Стасюк – генеральний директор Національного музею „Меморіал жертв Голодомору”.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Вшанували пам'ять жертв Голокосту

ЧЕРНІВЦІ. – У місті 7 жовтня відкрили меморіальний комплекс у вигляді шестикутної зірки „В пам'ять про євреїв, в'язнів чернівецького гетто 1941 року”. Цей меморіал – пам'ять про тих, хто безвинно загинув у концентраційних таборах та гетто, – зазначив голова благодійної єврейської громади „Міріам” Ілля Хочь. Того ж дня в Ужгороді відбувся 10-ий фестиваль єврейської культури, який тривав три дні. Мешканці та гості міста відвідали виставки картин та світлин у комплексі „Совине гніздо”, дізналися більше про єврейський Ужгород на відкритих екскурсіях містом, побували на майстер-клясах та круглих столах з єврейської проблематики. 9 жовтня відкрито пам'ятний знак жертвам Голокосту у центрі міста, поблизу обласної філярмонії, що раніше була головною синагогою Ужгорода. („Укрінформ”)

■ В столиці бігли 6,000 марафонців

КИЇВ. – 9 жовтня в Сьомому міжнародному благодійному марафоні „Здійсни мрію”, попри дощову погоду, брали участь понад 6,000 людей з 49 країн. Гроші від реєстрації учасників благодійного забігу плянують передати на лікування Софії Жилиної. Вона народилася на Донеччині, їй 11 років. Родина змушена була покинути домівку через війну. У дівчинки рідкісна хвороба, що вразила кістки та нерви. Дівчинка уже перенесла понад 30 операцій. (Радіо Свобода)

■ Залізниця не матиме російської мови

КИЇВ. – 9 жовтня Міністер інфраструктури Володимир Омелян заявив, що у грудні цього року на залізничному транспорті України всі написи на квитках, назви станцій, оголошення будуть виключно українською та англійською мовами. Одночасно ведеться робота щодо декомунізації назв станцій. Буде введено європейську обслугу, яка повністю відповідатиме гігієні та зручності. („Укрінформ”)

■ У Симферополі вимикатимуть світло

СИМФЕРОПІЛЬ. – В окупованому Росією Симферополі з 2 листопада очікуються відключення електроенергії. Про це повідомили 8 жовтня у так званій „прес-службі адміністрації” міста. У місті введуть графік відключення світла „три години через три”. 22 листопада 2015 року постачання електроенергії з України в окупований Крим повністю припинилися через підірваний опор лінії електропередач у Херсонській області. Росія запустила в окупованому Криму останню, четверту, нитку енергомосту з Кубані. (УНІАН)

■ Відкрили промислово-торговельну палату

КИЇВ. – Українсько-німецький бізнес-форум з нагоди відкриття Німецько-української промислово-торговельної палати відбувся 11 жовтня. У центрі уваги форуму: промисловість, інфраструктура та логістика, інновації та цифровий світ, відновлювана енергетика та енергоефективність, агропромисловість та продовольство. Угоду про створення Німецько-української промислово-торговельної палати в Україні було підписано у жовтні минулого року. Метою діяльності палати є сприяння розвитку торговельно-економічних відносин між підприємствами, організаціями України та ФРН, а також сприяння економічному обмінові. („Укрінформ”)

■ США дали гроші на реставрацію

ЗАПОРІЖЖЯ. – 10 жовтня у Національному заповіднику „Хортиця” презентували два старовинні човни XVIII-XIX ст., відновлені за гроші гранту „Великий проект” Посольського фонду США. Вартість реставрації човнів склала близько 70 тис. дол. „В Україні з 2001 року близько 14 проектів отримали грантову допомогу у розмірі близько 900 тис. дол., в тому числі на реставрацію чорної кам'яниці на площі Ринок у Львові”. Ми презентуємо ці два об'єкти, пов'язані з історією українського козацтва та дипломатії, напередодні відзначення наступного року 25-річчя дипломатичних відносин між Україною і США”, – наголосив віце-аташе з питань культури Посольства США в Україні Мохамед Мотівала. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

■ **Виборці в Колюмбії відкинули угоду**

БОГОТА. – Виборці в Колюмбії маленькою більшістю проголосували відкинути запропоновану мирову угоду з лівими повстанцями. Висліди національного референдуму 2 жовтня показали, що 50,2 відс. голосуючих були проти перемир'я з Революційними збройними зилами Колюмбії (FARC), а 49,8 відс. підтримали угоду. Різниця була менше, ніж 57 тис. голосів з 13 млн. голосуючих. Перед голосуванням опитування громадської думки вказували, що дві третини виборців підтримають перемир'я. Опозицію до угоди очолював впливовий колишній Президент Альваро Урібе, котрий аргументував, що угода ставитиме погані приклади озброєним злочинним бандам в країні. Він сказав, що уряд повинен повернутися до переговорів з FARC. Президент Уан Мануель Сантос заявив, що уряд продовжуватиме переговори з провідниками повстанців, щоб закінчити півстолітній конфлікт, в якому загинуло 220 тис. осіб, а 6 млн. були змушені покинути свої оселі. 7 жовтня Нобелівський Комітет в Осло призначив Нагороду Миру Президентів У. Сантосові. Представник комітету сказав, що колумбійський народ не відкинув миру, а лише проголосував проти цієї специфічної угоди. („Associated Press“)

■ **Помер кінорежисер Анджей Вайда**

ВАРШАВА. – 90-літній відомий польський кінорежисер Анджей Вайда помер 8 жовтня. У 1955 році вийшов його фільм „Покоління“, який був частиною трилогії воєнних фільмів, в яких режисер оспівував опір проти всяких утисків. Його талант приніс йому світову славу. Найбільше знані були його фільми, які критично ставилися до комуністичного уряду Польщі: „Чоловік з мрамору“ (1977 року) про студента-кінорежисера, котрий розвінчує мітологію комунізму, і продовження цієї теми у фільмі „Чоловік з заліза“ (1981 року), де висвітлюється намагання уряду задушити національно-демократичний рух „Солідарність“. Після цього А. Вайда виїхав на еміграцію, але повернувся після розвалу комунізму. В 2000 році йому призначили престижну нагороду Оскара за життєві досягнення в ділянці світової кінематографії. Один з його останніх фільмів був „Катинь“ – про розстріл катями з НКВД полонених польських офіцерів в Катині у 1940 році, де серед жертв був його батько. („National Public Radio“)

■ **Відкрилася нова шахта діамантів**

КАЛГАРІ, Альберта. – На далекій півночі Канади відкрилася нова шахта діамантів. Шахта „Гачо Кве“ вартістю 1 млрд. дол. стала п'ятою діючою шахтою діамантів у Канаді. Про це 21 вересня повідомила південноафриканська компанія „Де Бірс“ зі свого канадського осідку в Калгарі. Це віддзеркалює великий попит у світі за новими джерелами на зміну шахт в південній Африці, які поволі вичерпуються. Наклади діамантів в місці для будови нової шахти було знайдено майже 20 літ тому, але розвиток забрав багато часу і був дуже важкий у просторах північних територій Канади. („The Washington Post“)

■ **Папа номінував 17 нових кардиналів**

ВАТИКАН. – 9 жовтня Папа Франциск назначив 17 нових кардиналів. Серед них є три американці: архієпископи Чикаго та Індіанаполісу і єпископ Даласу. Більшість номінатів є з Африки, Азії та Південної Америки. Один є з Албанії – 88-літній о. Ернест Сімоні, котрий призвів Франциска до сліз під час візиту папи в 2014 році своєю розповіддю про 20 літ ув'язнення і тортур за вірність Католицькій Церкві під комуністичним режимом. („Associated Press“)

■ **Великобританія шукає шпигунів**

ЛОНДОН. – Об'єднане Королівство Великобританії планує завербувати майже 1,000 нових рекрутів до 2020 року, щоб справитися з розвитком технології та інтернету. Про це повідомила агенція новин Бі-Бі-Сі 21 вересня. Нові рекрути будуть для Таємної розвідувальної служби МІ6. Це збільшить число працівників МІ6 на 40 відс., до майже 3,500 осіб. („Bloomberg News“)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Другий фронт проти України – гуманітарний

Сергій Борщевський

На різних веб-сторінках щодня можна побачити мапу „гарячих точок“ України. Як правило, їх позначають на лінії протистояння в Донецькій та Луганській областях. Насправді ж фронт проходить сьогодні не лише там, а й у Києві, Дніпрі, Запоріжжі, Кривому Розі, Миколаєві, Одесі, Рівному, Харкові, ба навіть в місті Ізюм Харківської області. Географічні назви обрані тут не навмання, але про це трохи згодом.

А тим часом у голові крутиться незручне запитання: чи відають президент, Верховна Рада, уряд України, Рада національної безпеки і оборони, що життя нашої країни на 26-му році незалежності регламентують не лише їхні укази та постанови, а й — як за лихих часів СРСР — вказівки з Москви?

Чи знають, приміром, наші достойники про існування „Федеральної цільової програми „Руський мовний“ на 2016-2020 роки“, ухвалені постановою уряду Росії від 20 травня 2015 року? За задумом розробників програми, форми, методи вивчення та викладання російської мови мають відповідати „стратегічним пріоритетам Російської Федерації“... зміцненню „позицій російської мови в національних системах освіти країн-учасниць Співдружності незалежних держав“. Програмою передбачено, що „розширення географії та сфер вживання російської мови у світі сприятиме зміцненню російського впливу, формуванню позитивного образу країни за кордоном, піднесенню її міжнародного авторитету і в кінцевому підсумку — захисту геополітичних інтересів Росії“.

Отакий, бачте, перехід від філології до геополітики. Автор цих рядків уже зазначав колись, що Росія зазвичай веде наступ двома ешелонами: в першому — танки, в другому — балет Великого театру, або навпаки — залежно від ситуації.

То як довго та ще й в умовах збройної агресії Росії проти України ми будемо виконувати пляни кремлівських вождів, які передбачають постачання підручників... до країн СНД, а також (увага!) до республік Південна Осетія та Абхазія?

Тим паче, що крім програми, підписаної Прем'єром Дмитром Медведевим, існує також „Концепція державної підтримки та просування російської мови за кордоном“, ухвалена 3 листопада 2015 року Президентом Росії Володимиром Путіним. І тут російська мова розглядається як такий собі таран з яким Росія збирається атакувати цілий світ, а передусім сусідів на планеті. Серед окреслених концепцією цілей — „Зміцнення міжнародних позицій Росії та просування її зовнішньополітичних інтересів“. При цьому зазначено, що „одним з найважливіших інструментів... забезпечення освітнього, наукового, культурного та інформаційного впливу (саме так, впливу, а не співробітництва) Росії у світі є підтримка та просування російської мови за кордоном“.

І знову старі мантри про „збереження росій-

ської мови в країнах, історично пов'язаних з Росією“, „забезпечення застосування російської мови в галузі інтеграційних процесів на просторі СНД“, „формування єдиного російськомовного простору за кордоном“ тощо.

Наша держава нарешті повинна вийти з СНД — цього квазіутворення. Ось ще один аргумент на користь виходу: Росія розглядає пострадянський простір як сферу своїх інтересів і домагається міжнародного визнання за собою пріоритетного права на цей простір. Зволікання з виходом з СНД може привести до того, що в наступному п'ятирічному пляні Кремля поряд з республіками Південна Осетія та Абхазія ми побачимо ще й Донецьку і Луганську „народні республіки“.

На веб-сторінці кремлівського фонду „Руський мовний“ позначені осередки в 45 країнах світу, в тому числі в перелічених на початку цієї статті містах України. Діють ці російські центри чи центри російської культури при бібліотеках, університетах, у театрах, а в місті Ізюм — це кабінет при... управлінні культури міської ради (!). Є на веб-сторінці фонду „Руський мовний“ ще три адреси — в Луганську, Донецьку та Горлівці, але там свою місію адепти цього кривавого „міра“, либонь, виконали, передавши повноваження бойовикам.

Реалізація експансіоністських псевдогуманітарних плянів за кордоном фінансується з державного бюджету, а також коштом різних одіозних фондів, як от Міждержавний фонд гуманітарного співробітництва СНД. Координують цю діяльність дипломатичні установи Росії за кордоном і Федеральне агентство у справах СНД, співвітчизників, які проживають за кордоном, та з міжнародного гуманітарного співробітництва („Россотрудничество“).

Не знаю, чи відомо нашим достойникам бодай щонебудь про діяльність „Россотрудничества“ в Україні з різними категоріями та віковими групами наших громадян. Чи знають вони щонебудь, приміром, про конкурс „Моя Родина — СНД“, який зараз за плянами з Москви проводиться серед учнів шкіл України з російською мовою навчання? Це ж українські діти, які народилися вже в роки незалежності! То мовчки погодимося з тим, що їхня батьківщина — СНД? Віддамо наших дітей „Россотрудничеству“?

І звідси ще одне незручне запитання до президента України, Верховної Ради, уряду України та Ради національної безпеки і оборони: коли нарешті українська влада в умовах збройної агресії Росії проти нашої держави припинить на своїй території діяльність цього форпосту „Руського міра“?

Газета „День“, 5 жовтня

Сергій Борщевський — письменник і дипломат, перший віце-президент Асоціації українських письменників, експерт Центру дослідження Росії, Київ.

Триває лотерія DV-2018

Державний Департамент США оголосив початок програми „Diversity Visa“ на 2018 фінансовий рік. Заявки на участь у лотерії DV-2018 приймають в електронному вигляді з 4 жовтня по 7 листопада 2016 року. Програма DV дає можливість отримати іміграційну візу США особам, які відповідають простим, але жорстким критеріям. Виграшні заявки вибираються комп'ютером випадковим чином за принципом лотерії.

Іміграційний закон дозволяє подавати кожній особі лише по одній заявці впродовж кожного реєстраційного періоду. Пре-

тенденти, від імені яких буде надіслано більше однієї заявки, будуть вилучені. Претендентам можна заповнювати і надсилати свої заявки власноруч, проте це за них можуть зробити і інші особи. Відповідальність за достовірність інформації в заявці несе лише претендент. Заявки з неповною чи неправдивою інформацією будуть видалені. При заповненні заявки особливу увагу слід звернути на транслітерацію та вимоги до фотокартки, тому що в більшості випадків це призводить до ануляції заявки та недопущення її до розіграшу.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів — www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Відбувся XXII Конгрес Українців Америки

УККА

ГАРТФОРД, Коннектикат. – 23-25 вересня в Українському Народному Домі був проведений XXII Конгрес Українців Америки, який обрав Андрія Футея президентом Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), ввів зміни до статуту УККА, отримав привітання від двох кандидатів на президента США та схвалив резолюції щодо праці УККА та дальшого розвитку української діаспори в США.

Понад 80 делегатів, ідучи слідами своїх попередників, зібралися 21-ий раз протягом останніх 76 років. Провідники української громади приїхали з Нью-Йорку, Коннектикату, Нью-Джерсі, Пенсильванії, Мишигану, Масачусетсу й Ілліною. До них долучилися представники крайових організацій, які представляли З'єднаний Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), Український Народний Союз, Союз Українців Католиків „Провидіння”, Спільку Української Молоді (СУМ), „Нову Українську Хвилю”, Організацію Оборони Лемківщини (ООЛ), Товариство колишніх вояків УПА, Союз Українських Студентських Товариств Америки, Фундацію Українського Вільного Університету, Фундацію „Воля”, Організацію Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), а також Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖОЧСУ).

У конгресі взяли участь представники декількох українських кредитових кооперативів, зокрема з Йонкерсу, Нью-Йорк; Кліфтоуну і Випані, Нью-Джерсі; Дітройту і Нью-Йорку.

Додатково до Президії Крайової Екзекутиви УККА увійшли голова Крайової Ради Стефан Качарай, Екзекутивний заступник президента Михайло Савків, Екзекутивний секретар Марійка Дупляк і скарбник Мирон Колінський.

Повний склад Крайової Екзекутиви УККА буде поіменно проголошений на засіданні Крайової Ради в грудні і включатиме представника Шкільної Ради, директора Крайової канцелярії УККА та представників організацій „Провидіння”, Централі українських кооперативів Америки, ЗУАДК, „Нова Українська Хвиля”, СУМ, ООЧСУ, ОЖОЧСУ та відділу УККА Ілліной.

Напередодні конгресу, у п'ятницю, в Українському Народному Домі відбулася товариська зустріч делегатів і гостей, учасників конгресу. Народний Дім у Гартфорді є центром громадського життя місцевої громади протягом вже пів століття. Варто додати, що увесь час перебування у Гартфорді, делегати відчували надзвичайну гостинність місцевої громади, церкви та українських підприємств.

В суботу зранку, ще перед офіційним відкриттям конгресу, делегати мали нагоди привітати Ніколаса Бернса, представника президентської кампанії Гиларі Клінтон. Н. Бернс займає посаду в Державному департаменті міжнародних відносин США, а перед тим служив Послом США в НАТО, був послом в Греції, членом Національної Ради безпеки Білого Дому, де відповідав за російські, українські і євразійські відносини, також був спеціальним помічником Президента США Біла Клінтона і відповідав за

відносини з Радянським Союзом при Джорджеві Бушеві.

Н. Бернс був запрошений взяти участь у зустрічі з Президентом України Петром Порошенко в бюрі ООН. У своєму слові до делегатів конгресу він підкреслив, що Україна як друг і прибічник Сполучених Штатів, заслуговує на додаткову допомогу в детальної захисній зброї. Він сподівається, що Г. Клінтон, як президент США вп'яте відвідає Україну і побачить її на Майдані Незалежності, як символ дружби і підтримки України Сполученими Штатами Америки.

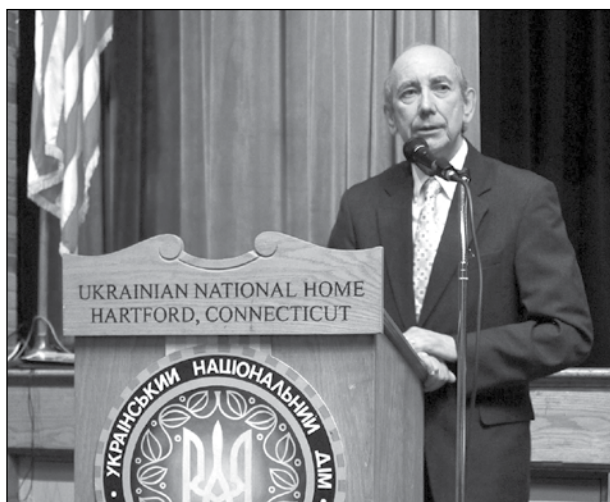
На закінчення, Н. Бернс прочитав звернення Г. Клінтон до всіх учасників конгресу, в якому наголошувалося, що Сполучені Штати повинні підтримувати український народ, який бореться за незалежність і демократію.

Привітання на конгрес також надійшли від незалежного президентського кандидата від Республіканської партії Евана Макмуліна, який пообіцяв „повністю підтримувати неза-

(Закінчення на стор. 18)

Уступаючий президент УККА Тамара Олексій представляє Ніколаса Бернса, представника президентської кампанії Гиларі Клінтон.

Головний доповідач на бенкеті Роман Попадюк, перший Посол США до України.

Президент УККА Тамара Олексій (перша зліва) і екзекутивний заступник президента Андрій Футей (перший справа) з лавреатами Шевченківської Грамоти Волі Ромою Гадзевич, Марійкою Дупляк, Михайлом Савковим та Ларисою Куй. (Фото: Ірена Реєнт Савіяно)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Польща не підтримуватиме Таска в ЕС

ВАРШАВА. – Польща не підтримуватиме кандидатури свого колишнього Прем'єр-міністра Дональда Таска на другий термін на пост президента Європейського Союзу (ЕС). Про це заявив 4 жовтня Ярослав Качинський, голова правлячої партії „Закон і справедливість”. Однак він признав, що Д. Таск ще зможе виграти президентство ЕС на другий рік, бо Польща не має права на вето голосування представників-країн в ЕС, яке не мусить бути одногосним. Прем'єр Польщі Беата Щидло підтримала заяву Я. Качинського, який є братом колишнього польського президента Леха Качинського, котрий загинув разом з 95 урядовцями, коли розбився їхній літак в Росії. Я. Качинський звинувачує у цій трагедії в 2010 році тодішнього Прем'єра Д. Таска, кажучи, що він не припильнував безпеки президента. Прем'єр і президент тоді представляли партії, які були в опозиції одна до одної. Д. Таск завжди заперечував свою відповідальність за цю трагедію. Він також пригадав, що ніколи не мав підтримки теперішньої правлячої партії. („Associated Press”)

■ „Ейрбас” опротестував провал угоди

ПАРИЖ. – Французька компанія виробництва літаків „Ейрбас” гостро скритикувала польський уряд за провал переговорів про закуп гелікоптерів. „Ще ніколи не було, щоб який-небудь уряд-замовник так нас потрактував, як цей уряд”, – заявив 11 жовтня головний управитель компанії Том Ендерс. Внаслідок провалу переговорів французький Президент Франсуа Оланд відклав свою заплановану візиту до Варшави. Не є ясно, котра сторона зірвала переговори про угоду, яка мала вартість 3 млрд. дол. „Я хочу, щоб було всім зрозуміло, що це не польська сторона зірвала переговори”, – сказав Міністер оборони Польщі Антоній Мацєрєвич репортерам 8 жовтня. Два дні пізніше він сказав, що „цього тижня ми розпочнемо переговори з „Лакгід Мартин” (американською компанією), а вже наступного дня повідомив, що Варшава замовила два американські військові гелікоптери типу „Блек Гок”, які будуть доставлені американцями цього року, і ще 19 в 2017-2018 роках. Ліберальна опозиція вимагає парламентарного розгляду і висунула думку, що уряд вже раніше домовлявся з „Лакгід Мартин”, хоч вів переговори з „Ейрбас”. Французька компанія вислала 11 жовтня відкритого листа 11 жовтня до Прем'єра Польщі Беати Щидло, відкидаючи аргумент, що її уряд мотивувався інтересами національної безпеки. Попередній уряд Польщі заповів у 2014 році після російської анексії Криму, що він закупить гелікоптери „Ейрбас”. („AFP”)

■ Росія бачить загрозу з боку США

МОСКВА. – Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що він бачить збільшену ворожість США до Москви. У інтерв'ю 9 жовтня для російської державної телевізійної станції „Перший канал”, С. Лавров говорив про „ряд агресивних кроків США, які загрожують нашій національній безпеці”. Міністер вказав на напружені відносини Москви з Вашингтоном через ситуацію в Сирії та Україні. Він нарікав на озброєння НАТО й на санкції Заходу через роль Москви в подіях на Україні. С. Лавров додав, що „агресивна русофобія становить ядро політики США до Росії”. Він також оправдував роль Росії у війні в Сирії. („Reuters”)

■ Британія розпочне процес виходу з ЕС

БІРМІНГЕМ, Англія. – Великобританія розпочне формальний процес виходу з Європейського Союзу (ЕС) до кінця березня 2017 року. Про це повідомила Прем'єр-міністер Тереса Мей 2 жовтня на річній конференції Консервативної партії в Бірмінгемі. Вона підкреслила, що не буде жодних непотрібних зволікань. Т. Мей сказала, що її уряд прийме всі закони ЕС, а відтак перегляне кожний з них окремо, щоб вирішити, чи треба анулювати його. „Це означає що Об'єднане Королівство буде незалежною, суверенною нацією”, – заявила вона. – Воно творитиме свої власні закони”. („Associated Press”)

„Закон Савченко“ і злочинність

Брутальне вбивство 25 вересня у Дніпрі двох молодих поліцаїв, яке скоїв суджений раніше чоловік, знову привернуло громадську увагу до так званого „закону Савченко“, за яким впроваджено зарахування судом попереднього ув'язнення у строк покарання. Проект закону подав до Верховної Ради народний депутат від фракції „Батьківщина“ Надія Савченко. Закон „Про вдосконалення порядку зарахування судом попереднього ув'язнення в строк покарання“ набрав чинності 24 грудня 2015 року. Закон передбачає зарахування одного дня попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

Перший заступник голови Національної поліції Вадим Троян заявив, що згідно з цим законом 34 тис. ув'язнених підлягають звільненню у 2016 році. Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков повідомив, що введений в дію закон призвів до масового виходу з в'язниць людей, які вчинили тяжкі злочини.

В Генеральній прокуратурі України теж закликали народних депутатів внести зміни у „закон Савченко“. Прокурор Владислав Куценко пояснив, що зміни повинні визначати, що засуджений за тяжкі злочини не мав права достроково виходити на волю.

Прем'єр-міністр Володимир Гройсман виступив за скасування чи зміну „закону Савченко“. „Я вважаю, що закон спростив відповідальність злочинців, дав можливість десяткам тисяч злочинців вийти сьогодні на свободу. Цих людей випускають, і вони знову починають вбивати, грабувати і гвалтувати“, – заявив В. Гройсман. 5 жовтня Кабінет міністрів України погодив зміни до так званого „закону Савченко“ щодо удосконалення порядку зарахування судом строку попереднього ув'язнення у строк покарання. Представляючи зміни до закону, Міністер юстиції Павло Петренко розповів, що наразі за цим законом підлягають звільненню 35 тис. осіб, вже звільнено 8,500 осіб. З зазначених тільки за декілька місяців 900 осіб вчинили тяжкі і особливо тяжкі злочини: 27 навмисних вбивств, 21 тілесне ушкодження (важкі і особливо важкі), 12 зґвалтувань, 670 крадіжок, 172 грабежі, 68 розбоїв, 43 шахрайства, 23 хуліганства. Уряд пропонує, щоб формула зарахування перебування в ізоляторі „один день за два дні“ залишалася тільки для тих осіб, які вчинили легкі чи середньої тяжкості злочини. Всі особи, які є рецидивістами, вчинили тяжкі або особливо тяжкі злочини не матимуть можливості отримувати такого роду зарахування.

Оборонці закону вважають, що він обумовлений поганими умовами утримання людей в слідчих ізоляторах і задовгим слідством. Правники застерігають, що особи під слідством навмисне затягують його терміни, щоб отримати більше „пільгового часу“ в колоніях після суду. Треба поліпшити побутові умови в ізоляторах і обмежити терміни судового слідства. На волю виходять тисячі ув'язнених, тож в Україні слід чекати зростання злочинності. Про це вже попередив Борис Захаров, керівник Адвокатського центру Української Гельсінкської спілки: „Ми виявляємо милосердя до людей, які його не заслуговують“. В цілому ж дивно видається законотворчість Верховної Ради, яка у гонитві за популізмом приймає недосконалі закони.

ІСТОРІЯ

Календар став хронікою

Левко Хмельковський

Події нашого швидкоплинного життя негайно стають історією. Усвідомлюючи це, учасник Євромайдану, черкаський журналіст Степан Вінярський, який створив своєрідний фотолітопис Революції Гідності, видав також фотокалендар 2015 року „Рік омріяних сподівань“, примірник якого прислав до „Свободи“. Виготовив наклад календаря видавець Олександр Третяков з художнім оформленням Любомира Коломійця.

У календарі вміщено 12 кольорових фотографій С. Вінярського, на яких представлено хроніку революційних подій: смертоносний вогонь пожежі, жалобну ходу жінок з портретами полеглих, поранених майданівців, учасників протесту різного віку й походження, серед яких є сивий вусань з пляктом „Я російськомовний український націоналіст. Банду геть!“.

На сторінках вміщено нотатки, які передають революційну хроніку. І на кожній сторінці вміщено рядки віршів Тараса Шевченка, Ліни Костенко, Івана Багряного, інших поетів, цитати відомих просвітителів.

Україна – це море. Воно червоне. Хто сам – потоне, в гурті – перебере...		СЕРПЕНЬ						
Л. Баранович		ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	СБ
								1
		3	4	5	6	7	8	
		10	11	12	13	14	15	
		17	18	19	20	21	22	
		24	25	26	27	28	29	
								31

Сторінка календаря „Рік омріяних сподівань“.

Наведено також інформацію про орден Героїв Небесної сотні, заснованого 26 червня 2014 року, а також про те, що 99 учасників Революції Гідності стали Героями України з удостоєнням ордена „Золота Зірка“ (посмертно).

Електронна адреса С. Вінярського: vinstep@ukr.net.

Земля українська...

(Закінчення зі стор. 1)

порядок держава скасувала, перевівши аграріїв на загальну систему оподаткування. Практично це означає, що селяни не дорахуються значних сум, отож не зможуть добре сплянувати наступний сільськогосподарський сезон. А щоб далі якось давати собі раду, змушені будуть приховувати від держави свій реальний дохід, цим збільшуючи й без того значну частку тіньової економіки в країні.

Саме збільшення податкового тиску на українського виробника сільськогосподарської продукції спричинило болючий стрибок цін: найближчим часом літр молока може коштувати 18 грн, кефір – 21 грн, масло – 40 грн за брусок, подорожчає хліб, вже не кажучи про м'ясо. Для пенсіонерів з їхніми 1,400 грн. на місяць, з яких добру половину мусять ще віддати за комунальні послуги, це означає напівголодне існування.

Згідно з інформацією ООН, в Україні за останній рік з межі бідності в межу голоду перейшло 1.5 млн. осіб. Очевидно, йдеться не про щось випадкове, а про край негативну тенденцію. Адже за 25 років населення України зменшилося на 10 млн. осіб. Одна з причин – неповноцінне харчування, а воно – наслідок надмірно високих цін. Рівень споживання м'яса в країні становить тільки 64 відс. від рекомендованої Міністерством охорони здоров'я норми, молока – 55 відс., риби – 43 відс., плодів і ягід – 57 відс.

Щодо невирішеного питання про вільний продаж землі голова Аграрної партії В. Скоцик говорить так: „Купи-продай – це

не реформа. Це лише один з 17 інструментів, які в інших країнах світу регулюють обіг земель сільськогосподарського призначення. У нас же, в Україні, діють тільки два інструменти. Ви можете самі працювати на землі або здати її в оренду. Інші 15, доступні в сусідній Польщі, в нас не діють. Тому що недосконале законодавство. І саме тому ми не дозволимо скасувати мораторіум на продаж землі“.

Ніби все зрозуміло. Насправді все набагато складніше. Група експертів, що працюють для громадського проекту „Підтримка реформ у сільському господарстві та земельних відносинах в Україні“, вважає, що „мораторіум стримує розвиток сільської місцевості та сільського господарства, оскільки перешкоджає перерозподілу земельних ресурсів до більш ефективного власника та виробника, знижує ціну оренди та доходи власників, а також обмежує доступ до кредитних ресурсів, і тому має бути скасований якнайшвидше“. Яка віддала між цим теоретичним висновком і його реальним втіленням? Експерти про це мовчать.

Однак, на авторитетну думку голови підкомітету з земельних питань Верховної Ради Олега Кулиничка, доки український агро-виробник не буде спроможний купити землю сільськогосподарського призначення, мораторіум на її продаж скасований не буде. Фермери і середні агропідприємства сьогодні ще не мають грошей на придбання землі. У випадку скасування мораторіуму її скупили б великі голдинги або чужинецькі транснаціональні компанії“.

Сумна, щоб не сказати гірше, епопея з долею української землі триває.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Учені стали на захист ОУН

Найбільш жорстоким катом для українського народу виявилася комуністична Росія ХХ ст. Загарбавши нашу землю комуністичні орди довели наш народ до повної руїни. Услід за комуністичними ордами пішла нацистська Німеччина, яка відправляла до концентраційних таборів українців, а при тому вивезла на примусові роботи до Німеччини понад 2 млн. українців, провадила масове винищення громадян України, в першу чергу єврейського і ромського населення.

28 вересня в Україні відзначали 75-річчя трагедії Бабиного Яру. З цього приводу в стінах Верховної Ради відбулася урочисті слухання, на яких Президент Ізраїлю Реувен Рівлін дозволив собі певні некоректні і недипломатичні оцінки української історії, зокрема ОУН. У виступі він сказав, що на території України в період Другої світової вбили близько 1.5 млн євреїв і в цьому брали участь члени ОУН. Я добре пам'ятаю часи німецької окупації і мушу сказати, що існувала єврейська поліція, яка була на услугах нацистів і допомагала їм у винищенні своїх братів-євреїв і про це повинен хоча б натяком сказати промовець.

Добре сталося, що визначні вчені, історики і громадські діячі заперечили промові президента Ізраїлю, до протесту долучилися представники єврейських громад в Україні. На жаль реагування з боку української влади досі не було.

В увічненні пам'яті жертв Бабиного Яру промовляла голова Асоціації праведників народів світу Софія Ярова, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, діяч українського єврейського руху Йосиф Зісельс, президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій та інші. В. В'ятрович сказав: „На жаль, прези-

дент Ізраїлю у своєму виступі в українському парламенті повторив радянський міт про участь ОУН в Голокості. Вшанування жертв Бабиного Яру було б більш щирим без використання мітів тих, хто стирає пам'ять про них“. Історик додав, що члени ОУН також були праведниками народів світу. Одна з таких – Олена Вітер, монахиня і член ОУН, першою з українців отримала звання Праведника народів світу.

В. В'ятрович уболіває над тим, що під час німецької окупації Києва у 1941-1943 роках Бабин Яр став місцем масових розстрілів мирного населення і в наш час не годиться спекулювати на смерті невинно вбитих і намагатися очорнювати і обтяжувати у тому непричетну ОУН, яка в цей час боролася проти нацистсько-комуністичних режимів.

10 січня 1942 року тут було страчено близько 100 моряків з Дніпровського загону, 18 лютого 1943 року розстріляно трьох футболістів київського „Динамо“, пізніше – 621 члена ОУН і серед них Олену Телігу разом з чоловіком Михайлом і десятками побратимів.

Цінним був також голос голови правління Майдану закордонних справ Богдана Яременка, який сказав: „В Ізраїлі є чому повчитися. Єдине, чого Ізраїль не повинен учити Україну, це того, яких героїв нам поважати“.

Герой України Степан Хмара: „Якраз ОУН робила все для того, щоб врятувати євреїв – і це відомі факти. Багато євреїв брали участь у визвольних змаганнях, українські націоналісти сприяли переходу євреїв. Має бути справедлива, але рідше реакція з боку влади, тому що це повторення брехливих, наклепницьких стереотипів“.

Ярослав Стех,
Торонто

Привіт з Кривого Рогу

Вітаємо „Свободу“ з черговою річницею від дня народження часопису! Зичимо душевного спокою і гармонії з Богом у Вашій діяльності!

Бажаємо нових творчих перемог кожному і значущих кроків у своєму розвитку на благо країни, в якій Ви творите й проживаєте, на благо України та успіхів і щастя в сімейному житті!

Дуже вдячні за багаторічну підтримку криворізьких просвітян і часопису „Промінь Просвіти“.

З повагою,

Микола Коробко,

голова Об'єднання просвітян і ради міського правозахисного товариства

Олена Маковій,

секретар міського об'єднання Товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка

Валентина Кривда,

секретар міського правозахисного товариства,

Сергій Зінченко,

редактор газети „Промінь Просвіти“

Кривий Ріг

Це може зашкодити Україні

З найглибшою повагою до шановного американського політолога і постійного борця за суверенність України проф. Олександра Мотіля подаю скромну заувагу відносно його статті у „Свободі“ з 2 вересня „Донбас для України – безглуздий тягар“.

Шановний пане професоре! Чи не найголовніше питання стосовно окупованих (Москвою) Донбасу і Криму, це питання територіальної цілісності України. Саме порушення Москвою широко прийнятого закону про територіальну недоторканість будь-якої країни викликало тривогу в усьому цивілізованому світі, а особливо у тих країнах, яких кордони межують з Російською Федерацією.

Саме це викликало спротив Заходу і остаточно надало Україні можливість забезпечитися підтримкою цілого цивілізованого світу. Якщо зрідка історично визначених українських земель, то це може тільки підірвати легітимність української держави і підтвердити закиди Москви, що Україна, за твердженням Володимира Путіна, не є окремою країною, а радше частиною Росії.

Надія Матер-Пікас
колишній журналіст
і кореспондент „Голосу Америки“,
Олней, Мериленд

Невиправдана надія

Нещодавній приїзд Президента України на чергову сесію Генеральної Асамблеї ООН нагадав мені пресову конференцію Петра Порошенка в Києві ще з січня цього року. На тему цієї конференції я писав 31 січня: „У своїх заключних проголошеннях президент дуже гордився діяльністю України у Раді Безпеки ООН, хоч, правда, покищо минуло тільки один місяць, відколи Україна зайняла там своє місце. Під кінець конференції пролунали такі слова Президента: „Ви не знаєте, наскільки ми є активні сьогодні у Раді Безпеки““.

За цим твердженням криється правда і вигадка. Правда полягає у тому, що справді журналісти в Україні багато чого не знають. Вигадка полягає у тому, що за січень 2016 року, відколи Україна посіла місце у Раді Безпеки ООН, відбулося десь 15 засідань РБ на такі теми: ситуація у Малі, в Кот д'Івор, Конго, Західній Африці, Середньому Сході, в Судані і Південному Судані, Колумбії, Палестині, Центральній Африканській Республіці, Кіпрі і Сомалі і одна тема була присвячена захистові цивільного населення у збройних конфліктах. Тільки при обговоренні захисту цивільного населення у збройних конфліктах вдалося представникові України порушити справу російської агресії проти цивільного населення у Волновасі, Маріуполі та Краматорську. Представник України Сергій Кислиця підтвердив у своєму виступі, що оскільки ці міста є далеко від конфліктної зони, можна підозрювати, що особливо Росія бомбардувала цивільне населення“.

Від початку січня до 14 вересня цього року відбулося 176 сесій Ради Безпеки. Тільки одна сесія, 28 квітня, була спеціально присвячена війні в Україні – на підставі листа від 28 лютого 2014 року постійного представника України в ООН, ще тоді Юрія Сергеева. Ця сесія відбулась на прохання України та з участю заступника Міністра закордонних справ України Вадима Пристайка.

Обговорення членами РБ ООН передували представлення представника секретаріату ООН і двох послів Організації Безпеки і Співробітництва в Європі (ОБСЕ) з осідком у Києві.

Представлення офіційних речників ООН і ОБСЕ зводилося здебільшого до повторення Мінських домовленостей та труднощів з їхнім виконанням.

Обговорення цих питань українським дипломатом В. Пристайком зводилося до загальників, включно зі нагадуванням про річницю Чорнобиля, про порушення прав кримських татарів на півострові, окупованому Росією та про кількість жертв від російської зброї на території Донбасу. Окрему увагу звернено на гуманітарні питання.

Російський представник Віталій Чуркін намагався обернути звинувачення за агресію на противну сторону – не тільки на адресу України, але її союзників США і Великої Британії, та для диверсії згадав про близькі річниці Одеських подій 2 травня 2014 року, коли загинули російські авантюристи. Він навіть запропонував прийняти резолюцію з цього приводу, де в першій частині резолюції було б підкреслено конечність додержання умов Мінського процесу, а в другій частині – дослідження агресії України в Одесі 2 травня 2014 року.

Результатом обговорення було те, що сесія закінчилася без висновку, без резолюції, взагалі без голосування.

На мою думку, Україна була вкрай непередбаченою і виступала без будь-якої конкретики. Виглядало прямо, що Україна просила поставити питання війни в Україні на сесію для того, щоби ця тема не зникла з уваги РБ ООН.

На що це вказує? Можна по-різному розуміти. Що Україна немає стратегії. Що Україна старається виграти час, тобто чим більше часу минає, тим сильніше Україна розвиває свої збройні можливості. У кожному випадку, незаперечним є те, що діяльність України в Раді Безпеки, про що хвалився президент на пресовій конференції у січні цього року, – це байка. Справа війни в Україні є темою РБ ООН далеко рідше за час, коли Україна стала членом Ради Безпеки на початку цього року, ніж це було, коли Україна не була членом. Чи причиною цього є бездіяльність теперішнього постійного представника України при ООН, про якого я писав чимало в минулому – вказуючи на його проросійську орієнтацію під час служби на інших форумах, зокрема в Росії? Одне є незаперечним. Посол Володимир Єльченко не виявляє тієї ініціативи, котру виявляв Посол Ю. Сергеев. Чому тоді його поставлено на цей відповідальний пост? При цьому винний не тільки сам посол, але й міністер закордонних справ України, а також її президент, бо саме він є головним архітектором закордонної політики.

Кому служить заморожений конфлікт? Аргумент влаштування оборонної індустрії та кадрів слушний тільки до якоїсь міри. Головна зброя проти Росії сьогодні – це санкції з боку США та Європи. Не є таємницею, що багато американських та європейських фірм невдоволені санкціями, оскільки вони негативно впливають на прибутки цих фірм. Не є таємницею також, що деякі політики США та Європи не підтримують політику продовження санкцій. Російська пропаганда працює з великою активністю, зокрема серед пересічного населення сьогоднішніх союзників України. Для прикладу можна навести і кандидата у президенти США Дональда Трампа, який прагне якнайкращих взаємин зі своїм другом Володимиром Путіним.

Аскольд Лозинський
Нью-Йорк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Концерт присвячено пам'яті Володимира Баранецького

Богдан Марків

НЮ-ЙОРК. – Концерт в Українському Інституті Америки (УІА) 1 жовтня був присвячений довголітньому директору УІА Володимирові Баранецькому (1920-2016), який з 1977 року був активним членом УІА та його меценатом, 1990 року став президентом УІА і працював для зближення закордонного українства.

Очоливши Комітет допомоги Україні, він стягнув багатьох українських політиків включно з Президентом Леонідом Кравчуком, поетів Івана Драча, Дмитра Павличка, композиторів Мирослава Скорика, Валентина Сильвестрова, Євгена Станковича та інших представників України до інституту на ділові розмови.

У програму концерту увійшли ліричний „Фортепіяновий квартет А-дур“ Йоганеса Брамса, „П'ять мелодій для скрипки й фортепіяна“ Сергія Прокоф'єва (уродженця Донецька) і „Перший піано-квартет“ Йосифа Сука. Виконавцями були

Виконавці концерту (зліва): Таня Баністер, Соломія Івахів, Еміліо Колон і Теодор Кучар.

Соломія Івахів (скрипка), Теодор Кучар (альт), Еміліо Колон (чельо) і Таня Баністер (фортепіяна). Піаністка вперше завітала на нашу сцену і виявилася доброю інтерпретаторкою Й.

Брамса.

„П'ять мелодій для скрипки й фортепіяна“ С. Прокоф'єва написав 1920 року для фортепіяна, але скрипаль Павло Коханський попро-

сив композитора аранжувати їх для скрипки й фортепіяна. С. Прокоф'єв створив таку версію, додаючи гармонії та пічката скрипкову партію. Три пісні він присвятив П. Коханському, інші – Сеслії Гансен і Йосифові Сігеті. В концерті С. Івахів з Т. Баністер мелодії зіграли як цілість і їх можна пізнати було через зміни темпа. Виконавці дуже вдало передали характер кожної п'єси від буденщини до мрійливої елегійності.

Фортепіяновий квартет Й. Сука написаний 1891 року як дипломна робота композиторської класи. Його музика чарує силою сонорності та сочистими кольорами. Виконавці синхронно збільшували і з'якшували силу звуку аж до павутинного піанісімо, що не завжди можна почути у неспостійних ансамблях.

Молодший син В. Баранецького, Адріян, висловив подяку музикантам за прекрасне виконання музичної програми, приятелям та слухачам за участь в концерті, присвяченому пам'яті його батька.

У Філадельфії провели зустріч з дорадником Гиларі Клінтон

Уляна Балух-Мазуркевич

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. – 18 вересня у приміщенні фірми „Шнайдер, Гарісон і Луїс“ відбувся круглий стіл закордонної політики, який провела Лавра Розенбергер, дорадник президентського кандидата від Демократичної партії Гиларі Клінтон. Л. Розенбергер працювала на різних позиціях закордонної політики та національної безпеки при Державному Департаменті США.

Круглий стіл організував Джан МкКарті – координатор етнічних груп у кампанії Г. Клінтон. Співорганізаторами були Стів Рукавина з хорватської спільноти, Лінда Лі з азійської спільноти, Крис Вальський від польської спільноти, Марван Креїді від арабської і Уляна Мазуркевич від української громади. У зустрічі взяли участь близько 30-ти етнічних провідників.

Обговорено тему агресії Росії проти України. Л. Розенбергер повідомила, що Г. Клінтон бачить потребу утримувати санкції проти Росії і готова загострити їх.

Учасники круглого столу закордонної політики. (Фото: Стів Рукавина)

Демократична партія зосередила свою увагу на етнічних групах. Дж. МкКарті організував телеконференції з колишнім Державним секре-

тарем Меделин Олбрайт, Никласом Бернсом – колишнім Послом США до НАТО і колишнім Президентом США Білом Клінтоном.

Вручено нагороди конкурсу Фундації УВУ

КИЇВ. – Фундація Українського Вільного Університету (УВУ) визначила лавреатів цьогорічного конкурсу Фонду „Воляник-Швабінський“. Жюрі в складі Олі Кузишин-Воляник, Ігоря Мірчука, Ігоря Николюка й Богдана Савицького розглянуло 24 наукових та літературних праць, які були видані в 2015 році та подані до конкурсу.

Першу премію присуджено Валерієві Гужві за збірку романів і повістей „Ближнє коло“ з життя різних прошарків сучасного українського суспільства (Видавництво „Ярославів Вал“, Київ).

Другу премію отримали Любомир Сенік за збірку новел і повістей „Палаюча троянда“ про трагедію українців в часі Другої світової війни і

боротьби (Видавництво „Українські технології“, Львів) та Богдан Жолдак за повість „УКРЦ“ про реалії російсько-української гібридної війни (Видавництво „А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА“, Київ).

Треті премії присуджено Миколі Тютюнникові за віршований історичний роман „Бунтарська галера“ про долю козацьких бранців на турецьких галерах (Видавництво: „Дніпропетровськ Середняк Т. К.“), Марині Варич за збірку повістей й оповідань „Сьоме пророцтво Семіраміді“ („Поліграфсервіс“, Київ), Миколі Возіянову за етюди „Затемнення сонця“, що відтворюють спогади воєнних років (Видавництво „Харків Майдан“).

Жюрі окремо відзначило праці „З Україною в серці“ (Спогади випусників україністики Вчительської студії в Щеціні, редактор Микола Дупляк) та переклад д-ра Ірини Іванкович наукової праці Ярослава Пелікана „Ісповідник між Сходом і Заходом (Портрет українського кардинала Йосифа Сліпого)“.

Церемонія вручення премій відбулася 30 вересня у Міському будинку учителя в Києві з участю голови Фундації УВУ Аскольда Лозинського.

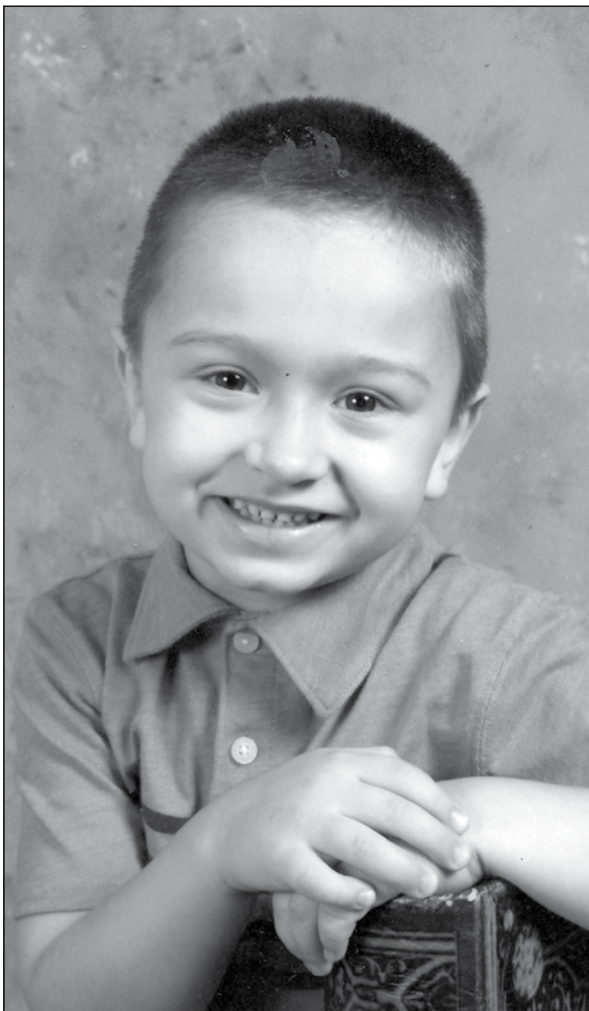

Учасники церемонії вручення премій Фундації УВУ в Києві 30 вересня.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Александр Мельничук, син Людмили і Руслана Мельничуків з Іст-Бранзвіку, Нью-Джерзі, став членом 269-го Відділу УНСоюзу. Внука забезпечили дідусь Володимир і бабуся Ганна Протсаніни.

Олександр-Роман Дрич, син Романа і Христини Дричів з Стюартсвіллу, Нью-Джерзі, став членом 25-го Відділу УНСоюзу. Внука забезпечила бабуся Марійка Дрич.

Зоряна-Софія Пилип, дочка Тані і Юри Пилипів з Сейнт-Луїс, Мізурі, стала членкою 171-го Відділу УНСоюзу. Внучку забезпечила бабуся Ніна Ведмідь.

Look at Life Insurance
in a whole new way.

Life Happens. Then...?

- Issued to persons between the ages of 0-95
- Minimum premium is \$300
- One time policy fee of \$25
- One payment insures the person for life
- Upon death of the insured, the beneficiary receives the proceeds tax free

Waived Now
Thru 12/20/16

Home Office (800) 253-9862

SALES (888) 538-2833

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

У Батурині триває дослідження садиби Івана Мазепи

Д-р Володимир Мезенцев,
Юрій Ситий
Спеціально для „Свободи“

Попри усі труднощі організації розкопок у Батурині Чернігівської області у воєнні роки, українські та канадські археологи й історики плідно продовжили дослідження цього міста та публікацію їхніх праць. З 2001 року цей історико-археологічний проект спонсорують Програма дослідження східної України ім. Ковальських при Канадському Інституті Українських Студій (КІУС) Альбертського університету, Понтифікальний інститут середньовічних студій (ПІСС) Торонтського університету та Дослідний інститут „Україніка“ у Торонто.

В розкопках Батурина 2015 року брало участь 45 студентів і науковців з університетів Чернігова, Києва й Глухова. Минулого літа експедиція збільшилась до 70 учасників з навчальних закладів цих міст та Сумського державного університету. Її очолював археолог Юрій Ситий з Чернігівського національного університету. Виконавчим директором проекту історико-археологічного дослідження Батурина є д-р Володимир Мезенцев (Торонтське бюро КІУС). Відомий історик України-Руси проф. Мартін Дімнік (ПІСС) бере участь у вивченні цього міста й публікації результатів його розкопок.

У 1669-1708 роках Батурин був столицею козацької держави. Французькі просвітителі та шведські історики XVIII ст. називають його головним містом країни козаків і багатують резиденцією широко знаного на Заході гетьмана Івана Мазепи (1687-

Зрубні стіни, вежа з брамою, міст, вали й рови цитаделі фортеці Батурина XVII ст. Реконструйовано на базі археологічних даних у 2008 році. (Фото: Миколая Турчин)

1709). За його правління Батурин досяг свого найвищого економічного, демографічного й культурного розвитку та добробуту населення.

Піднесення міста було підірвано під час придушення царем Петром I повстання І. Мазепи проти деспотичної влади Москви над центральною Україною. 1708 року російське військо захопило повсталу гетьманську столицю, пограбувало й спалило її та перебило усіх оборонців і мешканців без помилування жінок, дітей, старих і духовенства, загальною до 14 тис. осіб. Покаране місто 42 роки лежало у руїнах та згарищах. Останній гетьман Лівобережної України Кирило Розумовський (1750-1764) відбудував, зно-

ву заселив Батурин і зробив столицею козацької держави незадовго до її скасування Російською імперією в 1764 році.

У період бездержавності України колишня гетьманська столиця все більш занепадала і перетворилась на село за радянської влади. У незалежній Україні Батурин почав відроджуватись і 2008 року одержав адміністративний статус міста на вшанування його визначної ролі в історії країни та її державності.

У 2015-2016 роках археологи відкрили фундаменти двох чималих цегляних житлових споруд за межами колишньої батуринської фортеці, які не збереглись до нашого часу. Ю. Ситий пов'язує їх з відновленням міста К. Розумовським у другій половині XVIII ст.

Експедиція продовжила розкопки залишків маєтку І. Мазепи на Гончарівці, передмісті Батурина. Перед 1700 роком він спорудив там багатоприкрашений мурований палац на три поверхи з мансардою. Під час розорення міста цю головну резиденцію гетьмана пограбувало й спалило російське військо.

На основі багатолітніх розкопок стін і фундаментів палацу та аналізу малюнку його руїн 1744 року дослідники відтворили план, габарити, архітектурний дизайн та декор споруди. В. Мезенцев дослідив численні фрагменти керамічних плиток підлогу палацу Гончарівки, масово знайдені в ході його розкопок 2009-2014 років, і виділив дев'ять конструктивних та орнаментальних типів мощення цих підлог. Їх виклали плитками шестикутної, октагональної, квадратної, прямокутної й підтрикутної форм різних розмірів. Багато з них вкрито зеленою, салатомовою чи блакитною поливою, а деякі є теракотовими (випалена глина без покриття).

В. Мезенцев та член Батуринської експедиції, художник Сергій Дмитрієнко (Чернігів), підготували реконструкції технікою комп'ютерного фотоколажу відомих нам типів підлогу палацу І. Мазепи. Дослідник виявив, що форми і оздоблення плиток та способи мощення ними підлогу цього палацу мають широкі аналогії серед дизайнів підлогу костелів, монастирів, палаців, замків, університетів і ратуш Польщі й регіонів Тоскани та Емілії-Романьї в Італії нового часу.

На цій підставі В. Мезенцев гадає, що більшість форм плиток, їх наборів та прийомів викладення підлогу гетьманського палацу мають північноіталійське походження. Можна

вважати, що до його зведення наприкінці 1690-их років провідні майстри будівельної майоліки Києва вже перейняли й адаптували деякі італійські, польські та західноєвропейські фасони підлогу. Ю. Ситий переконливо показав, що керамічні плитки підлогу, пічні кахлі, розетки й плити з гербом І. Мазепи, що прикрашали фасади палацу Гончарівки, виготовили найдосконаліші київські кахляри.

Гетьман міг замовити архітектурі і оформителю разом із західноєвропейською архітектурою для своєї резиденції перейняти модні зразки мощення підлогу від палаців, вілл і мансіонів можновладців Речі Посполитої чи Західної Європи XVII ст. На основі аналізу малюнку руїн Мазепиною палацу 1744 р. його архітектура і декор в цілому відноситься до стилю зрілого центральноєвропейського бароко. Однак, за археологічними даними, фриз антаблементу прикрасили керамічними майоліковими розетками, як було типово для культових споруд Києва XVII-XVIII ст. Ці деталі могли принести київські майстри. Таким чином, високохудожнє зовнішнє й внутрішнє оздоблення палацу Гончарівки було синтезом прийомів західного та українського (київського) бароко.

Використання дев'яти виділених способів мощення керамічних підлог, більшість з яких декоровані емаллю зеленого та особливо рідкісного блакитного кольору, а також близько 30 різновидів глазурованих поліхромних пічних кахлів, п'яти типів фасадних розеток і гербових плит свідчить про надзвичайно багату, дорожку й імпазантну орнаментацию Мазепиною резиденції у Батурині. Вона була неперевершеною серед відомих палаців інших гетьманів, полковників та генеральних старшин.

В. Мезенцев і С. Дмитрієнко уперше підготували гіпотетичні реконструкції методом комп'ютерного фотоколажу двох мешкальних кімнат та парадної залі зруйнованого гончарівського палацу. Вони виконали на базі комп'ютерних реконструкцій його підлогу, графічних і натурних реконструкцій кахляних печей Батурина кінця XVII-початку XVIII ст., архітектурних та декоративних елементів малюнку Мазепиною резиденції 1744 року, писемних згадок про її залю, відомостей про меблі, портрети, ікони й срібний столовий посуд, що вчені приписують гетьманові, й матеріалів довголітніх розкопок залишків тої споруди. Використані знімки цих експонатів із зібрань музеїв Києва, Чернігова, Батурина, Путивля, Дніпропетровська, Кракова у Польщі та інтернетних ресурсів.

На думку В. Мезенцева, на першому поверсі палацу Гончарівки була зала для офіційних авдієнцій, нарад і бенкетів з підлогою, викладеною шестикутними видовженими керамічними плитками у комбінації з квадратними, вкритими зеленою поливою. За повідомленням посла французького короля Людовика XIV Жана де Балюза, котрий 1704 року відвідав батуринську резиденцію І. Мазепи, у її залі висіли гарні портрети чужоземних володарів. В. Мезенцев пропонує наступну ідентифікацію портретів цих правителів. У залі гетьманського палацу поруч з домінуючим портретом Людовика XIV розміщались портрети тогочасного цісаря Габсбурзької імперії Леопольда I, польського короля Яна II Казимира Вази, при дворі якого слу-

(Закінчення на стор. 11)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на презентацію
наукової монографії

Проф.
Андрія Даниленка
(Нью-Йорк, Пейс Університет)

**“Від Біблії до Шекспіра: Пантелеймон
Куліш (1819–1897) і формування
української літературної мови”,
Academic Studies Press 2016
(Ukrainian Studies Series)**

Пропонована книжка становить собою першу англійську студію перекладів Біблії та Шекспіра на нову українську літературну мову, здійснених Пантелеймоном Кулішем (1819–1897), яскравим представником національного відродження та передвісником сучасного розуміння української літератури. У книжці Кулішеві переклади розглядаються на тлі того часу та людей, які їх оцінювали. Як наслідок українська Біблія та Шекспір постають доконечними складниками у всеохопній та вичерпній картині розвитку літературної мови від середини XIX століття у двох історичних частинах України – Галичині та Навдніпрянщині.

**в суботу, 22 жовтня 2016 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

У Батурині...

(Закінчення зі стор. 10)

жив юний І. Мазепа, та тогочасного турецького султана Ахмеда III, що передано на реконструкції. У цій залі проводились зустрічі керманіча України з старшинською верхівкою та послами.

У Літописі Самійла Величка повідомляється про наради й трапези полковників і урядовців з гетьманом, урочисті призначення на державні посади та традиційні святкування Великодня у домі І. Мазепа на Гончарівці в 1700 році. Про його розкішні прийняття у своїй резиденції для козацької старшини пише також Ж. Балюз. Запропоновані реконструкції парадної зали та двох покоєвих світлиць І. Мазепа допомагають уявити дизайн, оформлення і умеблювання інтер'єрів його зруйнованого палацу в Батурині.

Минулого року археологи завершили розкопки решток дерев'яної церкви Мазепино подвір'я. Очевидно, гетьман спорудив її одночасно з палацом до 1700 року. Церква стояла поблизу нього і мала середні розміри, не менше 19x11 метрів. Дослідники припускають, що найближчою аналогією гончарівського храму була первинна тридільна Успенська церква 1709 року в селі Сваричівці Чернігівської області. Ця добре збережена пам'ятка дерев'яної монументальної народної архітектури Чернігівщини Мазепино часу дає уяву про дизайн і план втраченого храму гетьманської оселі.

У 2015-2016 роках експедиція продовжила розкопки залишків садиби генерального судді Василя Кочубея на західному передмісті Батурина. Кам'яниця цього високопосадовця дійшла до нашого часу від кінця XVII ст. з перебудовами і реставраціями. Її дослідник Ю. Ситий твердить, що у кабінеті судді стояла піч, облицьована чепурними керамічними кахлями з поливою незвичайного бірюзового кольору. Знайдено фрагменти кахлів з пишним орнаментальним мотивом рельєфних стилізованих виноградних грон та унікальним рельєфом офіцера чи шляхтича зі шпагою у європейському вбранні кінця XVII-початку XVIII ст. Це людське зображення, ймовірно, виконав місцевий кахляр у наївно-реалістичній манері під впливом барокової скульптури, живопису чи гравюру Заходу. На місці відкритих Ю. Ситим решток печі вона була реконструйована у натурі і є важливою окрасою інтер'єру Кочубеєвої палати.

2015 року археологи виявили багато уламків теракотових кахлів з рельєфним рослинним візерунком. Деякі з них вкриті зелено-блакит-

Скульптурна композиція „Гетьмани. Молитва за Україну“ в Батурині. Бронза і камінь. Скульптори Микола і Богдан Мазури, 2009 рік. Зображено гетьманів, діяльність яких пов'язана з Батурином (зліва): Дем'ян Многогрішний, Іван Самойлович, Іван Мазепа, Пилип Орлик та Кирило Розумовський. (Фото: Тетяна Кербут)

ною глянцюрою. Ю. Ситий гадає, що вони оздоблювали піч дівочої кімнати палати. Там мешкала молодша донька В. Кочубея, красуня Мотря, яку покохав овдовілий І. Мазепа.

В ході торішніх розкопок біля Кочубеєвої кам'яниці знайшли п'ять срібних та мідяних польських і російських монет, дві олов'яні мушкетні кулі й гарматну картечину, чотири мідні гудзики, бронзову жіночу обручку з напівдорогоцінним каменем, дві залізні поясні пряжки, бронзові овалюючі пряжки та чотири фігурні накладки на реміні XVII-XVIII ст. Одна накладка позолочена. Ці металеві вироби, мабуть, належали членам багаті родини В. Кочубея, його заможним надвірним козакам, військовим канцеляристам, писарям та іншим чиновникам генерального суду. Правдоподібно, такі бронзові й позолочена прикраси, деталі одягу і спорядження виготовляли місцеві ремісники для споживання козацької еліти і шляхти гетьманської столиці.

За припущенням В. Мезенцева, дорогі шкіряні пояси з бронзовими пряжками, наконечниками й квіткоподібними накладками, які знайшли на маетках І. Мазепа і В. Кочубея у 2012-2016 роках, виробляли у Батурині для ринкового збуту. Вони широко використовувались там козацькими старшинами, гвардійцями (сердюками) й покоєвими гетьмана та державними службовцями Мазепино доби. В. Мезенцев і С. Дмитрієнко підготували комп'ютерну реконструкцію такого шкіряного реміня з бронзовими овалюючіми пряжками та фігурними аплікаціями, знайденими на Кочубеєвому дворі.

Археологічні розвідки минулого

року встановили місцеположення Кербутівського дівочого монастиря XVII-XIX ст. під Батурином. Цю обитель та сусідній Крупицький чоловічий монастир зруйнувало московське військо під час погрому Мазепиної столиці та навколишніх сіл, але їх незабаром відновили. 1827 року Кербутівський монастир ліквідували, а Крупицьку обитель зачинили й розграбували більшовики 1922 року. З 1999 року Крупицький монастир відродився і відбудовується як жіноча обитель.

2015 року експедиція розкопала 80 поховань міщан XVII-XVIII ст. на цвинтарі собору св. Трійці 1692 року на фортеці. Храм пограбувало й спалило російське військо. Ю. Ситий виділив окремий ярус захоронень цього кладовища, які він відносить до жертв погрому гетьманської столиці.

Обстеження ексгумованих кісток медиком-антропологом показало, що два черепи чоловіків середнього віку мають кульовий отвір та пролом від удару, обпалені кістяки молодої жінки, п'ятирічної дитини й літнього чоловіка – це останки загиблих від московського нападу.

Результати розкопок Батурина минулого літа будуть проаналізовані й оприлюднені в академічних і газетних статтях та публічних лекціях у 2017 році. Наступного літа українсько-канадська експедиція відновить систематичні польові дослідження міста. Однак тяжкі військові витрати і економічна ситуація, напевно, не дозволять українській державі продовжити фінансування цього наукового проекту. Він був би неможливим без благодійної підтримки українців у США та Канаді.

Головою Програми ім. Коваль-

ських є директор КІУС проф. Володимир Кравченко. Попередній директор КІУС та цієї програми, видатний історик Зенон Когут є академічним дорадником Батуринського проекту. Висловлюємо щирі подяки Східноєвропейському дослідному інституту ім. В. Липинського у Філядельфії за щедрий грант на археологічні дослідження Батурина цього академічного року.

Чернігівська обласна державна адміністрація щорічно виділяла субсидії на розкопки Батурина у 2005-2016 роках. Найщедрішими меценатами вивчення батуринської старовини були св. п. Володимира Василичин і її чоловік, мистець Роман Василичин (Філядельфія), Олександра Жолобецька-Місьонг (Лівонія, Мишиген) та св. п. д-р Марія Фішер-Слиж.

У 2015-2016 роках археологічні дослідження Батурина підтримали дотаціями канадські меценати Фонду Катедр Українознавства при Гарвардському університеті, Український історико-просвітний центр у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі (директор Наталя Гончаренко), Крайова управа Ліги Українців Канади (голова Орест Стеців), Ліга Українців Канади – відділ у Торонто (голова Борис Михайлець), торонтський відділ Ліги Українок Канади (голова Галина Винник), Союз Українок Канади (відділ ім. св. княгині Ольги, голова Віра Мельник), Фондація Кредитової Спільки „Будучність“ (голова Богдан Лещишин), Фондація „Прометей“ (голова Марія Шкамбара), Українська Кредитова Спілька (головний управитель Тарас Підзамецький), ресторан „Золотий Лев“ (власниця Анна Кісіль) та аптека „Healing Source Integrative Pharmacy“ (власники Омелян і Зеня Хабурські) у Торонто.

Археологи звертаються до українських організацій, фондів, компаній, громад і добровільців дякуючи з проханням надалі підтримувати розкопки Мазепиної столиці й публікацію їхніх здобутків. Будь ласка, надішліть Ваші чеки з пожертвами на адресу: Mr. Stan Kamski, Treasurer, Pontifical Institute of Mediaeval Studies, 59 Queen's Park Cr. E., Toronto, ON, Canada M5S 2C4. Просимо виписати чеки на: Pontifical Institute of Mediaeval Studies (memo: Baturyn Project). Цей інститут надішле американським і канадським громадянам офіційні посвідки для сплачування податків. Усім установам і жертводавцям буде висловлено подяку в публікаціях та публічних доповідях, пов'язаних з проектом.

Додаткову інформацію про Батуринський проект можна отримати від д-ра В. Мезенцева у Торонто на телефон 416-766-1408 чи електронною поштою: v.mezentsev@utoronto.ca.

Мешкальна світлиця гетьманської резиденції з підлогою, викладеною керамічними плитками, вкритими зеленою глянцюрою.

Розкопки поховань XVII-XVIII ст. у колишній батуринській фортеці. (Фото: Марія Кузьмин)

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

У Польщі відзначили два ювілеї

Ярослав Стех

ПЕРЕМИШЛЬ, Польща. – До ювілеїв Михайла Грушевського (1866-1934) та Івана Франка (1856-1916) в Холмі, де народився М. Грушевський, 21-23 вересня провели Міжнародну наукову конференцію „Михайло Грушевський та його мала Батьківщина – Холмщина у XIX та XX ст.“. Організатори святкувань пропонували назвати площу в Холмі іменем М. Грушевського, але їхня пропозиція була відхилена місцевою владою.

У творчій спадщині І. Франка

велику роль відіграє його драматичне письменство та найбільш промовиста п'єса „Украдене щастя“. В основі цієї п'єси лежить народна „Пісня про шандаря“, яка має три варіанти. Один з них записала приятелька І. Франка Михайлина Рошкевич 1878 року за переказом селянки Явдохи Чигур з села Лоліни Долинського повіту. Ця пісня стала основою драми.

Ще в 1883 році І. Франко в брошурі „Жіноча неволя в руських піснях народних“ дав глибоку соціально-художню аналіз цієї пісні. Уперше він надрукував дра-

Актори львівського театру „У кошику“ в Перемишлі.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

му в 1894 році в львівській „Зорі“. Сценічне народження п'єси „Украдене щастя“ відбулося 16 листопада 1893 року в львівському театрі „Руська бесіда“. На прем'єрі був присутній письменник.

Цього року 25 вересня в Українському народному домі у Перемишлі львівський театр „У кошику“ представив оновлену версію п'єси „Украдене щастя“ І. Франка. Режисер – Ірина Волицька, костюми – Дарія Зав'ялова. На виставі „Украдене щастя“ атмосфера була винятковою. Не тільки рекордова кількість глядачів прибула, але і оригінально перетворений дещо

в інший лад зміст п'єси викликав у присутніх велике зацікавлення. Ця театральна зала пам'ятає, як ще в довоєнні роки ставилася п'єса „Украдене щастя“ в стінах Перемиського театру, а тепер театральні герої знову були на місцевій сцені. Ролі виконували Лідія Данильчук, Роман Біль та Володимир Губанов.

Після тривалих бурхливих оплесків глядачі говорили, що, на їхню думку, сьогодні навіть класику можна усучаснювати. А головне, приємно було знову на сцені твір письменника-мислителя, патріота, борця проти зла і неправди І. Франка.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

День Острозької академії відзначили у столиці

Ірина Покотильська

КИЇВ. – У Національному Києво-Печерському історико-культурному заповіднику 4 вересня відбулася святкова виставка-презентація Національного університету „Острозька академія“, який цього року як перший вищий навчальний заклад Східної Європи відзначає 440-річчя з дня заснування.

Місце зустрічі було обрано не випадково – на території Дальніх печер лаври покояться мощі Теодосія Печерського – він же Федір Острозький, в Успенському соборі похований Костянтин Острозький, засновник Острозької слов'яно-греко-латинської академії.

На свято завітали генеральний директор Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника Любомир Михайлина, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка Національної Академії Наук України Микола Жулинський – незмінний голова наглядової ради університету, головний редактор газети „День“ Лариса Івшина, письменник Іван Драч, організаторка фестивалю „Остроренесанс“ Людмила Гарарук.

Ректор університету Ігор Пасічник подякував усім причетним до відновлення Острозької академії.

„Відродження Острозької академії відбулося завдяки допомозі багатьох людей. Це був дуже складний процес. Але у ньому брали участь представники української діаспори Мирон та Леся Куропасі, Богдан Ватраль, Юліян Куляс, Стефан Качарай, Богдан Курчак та інші, голови адміністрацій, низка вчених, президенти, які видавали відповідні укази. Євген Марчук, Міністер оборони, передав академії залишені військові казарми, які перетворились на чудове студентське містечко та військовий лицей. Газета „День“ й Лариса Івшина залучили до процесу відродження академії багатьох вчених і меценатів, насамперед подружжя Віталія та Олени Гайдуків, завдяки яким з'явився не лише оригінал Острозької Біблії, новий автобус, а й відреставрована частина наукової бібліотеки. Також у плеяді друзів академії варто згадати

У Національному Києво-Печерському історико-культурному заповіднику зустрілися (зліва): ректор Острозької академії Ігор Пасічник, генеральний директор заповідника Любомир Михайлина, головний редактор газети „День“ Лариса Івшина, театралізовані герої – князь Василь-Костянтин Острозький і Гальшика Острозька, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка Микола Жулинський. (Фото: Євген Мальчик)

Краєзнавець Микола Бендюк, Микола Жулинський, Август Вольський та Ігор Пасічник біля срібно-бурштинових шахів „Князі Острозькі та турецькі султани“.

канадського мецената Ераста Гуцуляка, який виділив фонди на будівництво нового корпусу академії, – зазначив І. Пасічник.

Подія розпочалася урочистим виступом студентів-театралів з Острозької академії. Гості поринули в історію її заснування та появи Острозької Біблії 1581 року.

Були показані виставка особистих речей князів Острозьких

з колекції відомого українського мецената Олексія Шереметьєва, історико-філософська виставка картин найкращого іконописця Східної Європи Юрія Нікітіна „Острогіяна: рефлексії очима

сучасника“, срібно-бурштинові шахи українського ювеліра Августа Вольського „Князі Острозькі та турецькі султани“.

Редактор видавництва „Балтія-друк“, співорганізатор відновлення надгробка Великого гетьмана литовського К. Острозького Віргініус Строля презентував науково-популярне видання „Князі Острозькі“. Відбулася презентація наукового журналу „Острозька давнина“ з участю головного редактора, керівника Центру вивчення спадщини князів Острозьких Національного університету „Острозька академія“ Ігоря Тесленка.

Головним експонатом урочистостей стала книга, на основі якої були перевидані усі наступні тексти Святого Письма в Східній Європі – Острозька Біблія. На сьогодні страхова оцінка оригіналу цього стародруку сягає 2 млн. дол.

Наступні урочистості з нагоди 440-річчя Острозької академії відбудуться в Острозі впродовж жовтня.

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899**

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунок:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

**29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
zbnmasnyj@verizon.net**

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Капеляни у службі...

(Закінчення зі стор. 1)

силами України та іншими військовими формуваннями, існувало давно, щонайменше близько 15 років. „Але безпосередньо в умовах війни капелянське служіння з'явилося, коли розпочалася російська агресія проти України“, – розповідає в інтерв'ю „Свободі“ Євстратій Зоря, Архієпископ Чернігівський і Ніжинський, секретар Священного Синоду УПЦ-КП.

У червні 2014 року перебування капелянів на фронті було введено в порядок рішенням Синодального управління військового духовенства УПЦ-КП. Це було спільною угодою уряду і Церкви, адже на той час в зоні АТО вже перебувало чимало священників, і то була спроба впорядкувати їхнє перебування на фронті. Це б дозволило також посилати капелянів до тих військових частин, де священників бракувало.

На початку літа 2014 року в Генеральному штабі разом з представниками конфесій почали складати офіційні списки тих капелянів, які будуть їздити в зону АТО на ротацийному принципі. Таких священників і сьогодні закріплюють за певними військовими підрозділами, вони їдуть в зону АТО приблизно на місяць, потім повертаються у свої парафії.

„У нас капелянами є священники, які несуть і парафіяльне служіння, а також вони перебувають на капелянському служінні за ротацийним принципом: один місяць перебувають у військовій частині, а три місяці – у своїй парафії, – пояснює Владика Євстратій. – В середньому від УПЦ-КП в зоні АТО постійно перебуває від 40 до 70 священників“.

Немає капелянів, які весь час перебувають тільки на війні, вони всі через місяць мають повернутися до своїх парафій. Якщо хочуть, то потім знову можуть поїхати. Звісно, багато з тих, хто вперше поїхав в зону конфлікту самостійно, час від часу відвідують батальйони напряму, не через Генеральний штаб.

Якщо у певному військовому підрозділі немає капеляна, то військовослужбовець може звернутися через Синодальне управління. Священника можуть прислати з іншого підрозділу, який знаходиться непо-

Отець Дмитро Поворотний передає бійцям-розвідникам хрестики та жовто-блакитні браслети після того, як прочитав молебен.

далік цієї військової частини. Капеляни для служіння не потребують ліцензій та дозволів, досить отримати благословення від Церкви і бути внесеним до списку, який погоджується з Міністерством оборони і Генеральним штабом.

За свою роботу в зоні АТО капеляни не отримують грошей від уряду, адже досі законопроект щодо інституту капелянів в ЗСУ, який ініціювали у грудні 2015 року, не прийнятий. Військові священники не можуть бути у штаті Збройних сил, але, перебуваючи у військових підрозділах, вони харчуються разом з військовими і живуть в однакових з бійцями умовах.

Єдине важливе застереження для військових капелянів – не брати до рук зброї і не брати участі у військових діях. Їхнє завдання – забезпечувати релігійні потреби особового складу ЗСУ, проводити священні обряди, виховувати у воїнів патріотизм.

Капеляни є не тільки на лінії розмежування, тобто, на кордоні, який розділяє непідконтрольні території і ті, що знаходяться під владою України, але і в тренувальних таборах, і в шпиталях, розташованих у населених пунктах поряд із лінією фронту.

Отець Дмитро на питання, з якими проблемами йому доводиться мати до діла під час спілкування з бійцями, каже, що багато з них вже тривалий час перебувають в замкненому колективі. Це інколи викликає напругу і психологічно на всіх бійців тисне те, що вони можуть у будь-який момент загинути. Він постійно підтримує зв'язок зі своїми побратимами з того само-

го батальйону, до якого потрапив на початку війни.

Інколи йому доводилось проводити їх в останню путь. „Як і більшість з них, я не мав уяви про військові дії, але сказав, що буду поряд завжди, що б не сталося. І якщо станеться, то буду їх ховати, так прямо і сказав“, – згадує він.

Отцеві Дмитрові довелося відспівувати і хоронити щонайменше 15 своїх побратимів, цей досвід він згадує з сумом. Але були і радісні моменти – шістьох військових і шістьох цивільних в зоні АТО він хрестив. А одного бійця, який повернувся з фронту, він чав.

Отець Андрій Зелінський, чернець Української Греко-Католицької Церкви, який служить у Києві, був першим капеляном, який почав працювати при Генеральному штабі ЗСУ в Слов'янську на Донечинні. Це сталося в червні 2014 року. До того часу о. Андрій служив у військовому, але мирному, капелянстві не менше 10 років, мав багато друзів серед курсантів Національної академії сухопутних військ.

Він з самого початку просився на передову лінію. Ще тоді він для себе сформулював головне завдання капелянського служіння – своєю присутністю захистити людяність, духовність військовослужбовців і допомогти зрозуміти, для чого вони пішли на війну.

За його словами, цей досвід на війні був зовсім інший, ніж служіння в мирні часи. Він каже, що потреби бійців в зоні АТО весь час змінюються. Спочатку був шалений запал від того, що треба захищати свою країну, хоча армія була досить слабкою технічно. Тоді було багато хаосу, руйнації і смертей, організація оборони була слабкою, але виявилось, що людський ресурс – то найпотужніша зброя.

„Офіцери ЗСУ і добровольці змогли перейнятися загрозою настільки, аби стояти там до кінця, навіть тоді, коли був один бронезилет на 10 чоловік, або один шолом на ще більше, – згадує о. Андрій – Тоді треба було наповнювати свідомість людини змістом, аби вона розуміла, що відбувається“.

Потім був важкий період, коли частина добровольчих батальйонів і Збройних Сил України опинилася в оточенні під Іловайськом. Тоді багато військових, яким пощастило вижити, вважали, що командування ЗСУ приймало хибні рішення, що призвело до великих втрат. „І тоді треба було заспокоювати серце воїна, аби він міг далі чітко виконувати свої обов'язки“, – каже о. Андрій.

Він також чимало часу проводив і у головному військовому шпиталі Києва. Він згадує, як туди почали надходити поранені, серед них були і його друзі з часів академії. Отець Андрій відмовляється розповідати найважливіші історії зі свого військового

капелянства, згадувати, як гинули ті, кого він добре знав, радить шукати ті історії у книжці, яку він написав – „Соняхи. Духовність на час війни“. Цю книжку можна купити у будь-якій книгарні в Україні.

Але про те, що надихнуло його найбільше, о. Андрій говорить з піднесенням. „Багато офіцерської молоді я знаю з часів, коли вони ще вчилися в академії сухопутних військ, для мене найбільшим дивом було те, що вчорашні курсанти, безтурботні хлопчиська раптом перетворювалися на бойових офіцерів, які вели за собою армію в умовах реального бою, то була радикальна трансформація. Бачити такі зміни у своїх друзях – це вражало по-особливому“.

За словами Руслана Коханчука, старшого офіцера Міністерства оборони України, який відповідає за координацію церковно-військових взаємин, далеко не всіх, хто їздить на фронт, можна назвати капелянами. Це радше ті, хто не тільки має духовну освіту та був висвячений, але і обов'язково отримав на свою діяльність благословення від церковного керівництва, був рекомендований церквою та мав досвід парафіяльної діяльності.

З початку військового конфлікту на сході України у військових частинах служіння виконували не менше 600 капелянів, з них приблизно 200 – з УПЦ-КП, 123 – з Української Греко-Католицької Церкви, з УПЦ Московського Патріархату – не більше дев'яти. Важко підрахувати кількість інших священослужителів, зокрема протестантських, зізнається Р. Коханчук, адже багато хто їде в зону бойових дій, аби проповідувати, а не лише служити.

„До якої конфесії ви себе відносите?“ – це запитання завжди було таким, що розділяє українське суспільство, з сумом констатує о. Андрій. Він сам на нього завжди відповідає, що перебуває в зоні АТО не для того, аби представляти якусь Церкву, а для того, аби забезпечувати духовні потреби особового складу ЗСУ. Може, саме тому о. Андрій не мав випадку аби хтось в зоні АТО відмовлявся від його допомоги. „Люди, які були в умовах бойових дій, розуміють, що немає думок про конфесійні належності, бо насправді люди шукають Бога, а не конфесію“, – стверджує він.

Тепер о. Андрій буває в підрозділах не тільки на лінії розмежування, але і в тилу, аби підбадьорювати їх в тому монотонному житті, яке вони наразі мають. Втім, остання його подорож була в кінці серпня на самий край лінії фронту – до військових ЗСУ під Авдіївкою. Це місто розташовано поряд з Донецьком, і промислова зона заводу зараз є найгарячішою точкою зони АТО. Поряд з містом – Авдіївський коксохімічний комбінат, найбільший в Європі. Постійні обстріли з боку сепаратистів загрожують діяльності заводу і перетворюють життя у місті на нескінченний жах.

Отець Андрій розповідає, що був в районі протягом місяця і робив там те, що і завжди – слухав і спілкувався, намагався підтримувати тих, хто перебував: „Комусь просто бракувало спілкування, хтось шукав духовної підтримки, одним словом – намагався бути справді поруч в умовах реальної війни, постійно мандруючи з однієї позиції (ЗСУ) на іншу. У неділю та на свята відбувалися богослужіння для бажаючих. Враховуючи ті умови, в яких сьогодні там знаходяться наші військові, стан у них справді бойовий“.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ НЬО-ДЖЕРЗІ

відбудуться

в п'ятницю, 11 листопада 2016 року, о годині 10:00 ранку

у приміщенні Головної канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішучим правом голосу члени управи окружного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 155, 171, 234, 269, 287, 353, 372

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьмуть участь

Члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу

За управу Округи:

Оксана Станько, голова округи Нью-Джерзі

ROB PORTMAN

ROB PORTMAN IS STANDING UP FOR UKRAINE IN THE FACE OF RUSSIAN AGGRESSION BY:

CO-FOUNDING AND CO-CHAIRING THE SENATE UKRAINE CAUCUS.

CHAMPIONING THE SUPPORT FOR THE SOVEREIGNTY, INTEGRITY, DEMOCRACY AND ECONOMIC STABILITY OF UKRAINE ACT.

TRAVELING TO UKRAINE ON SEVERAL OCCASIONS TO REASSURE THE UKRAINIAN PEOPLE OF CONTINUED U.S. SUPPORT AND ACKNOWLEDGING THEIR SACRIFICES.

COSPONSORING OF THE UKRAINE FREEDOM SUPPORT ACT.

AUTHORIZING FUNDING TO UPGRADE THE WEAPONS SYSTEMS ON U.S. ARMY STRYKERS IN EUROPE.

CONTINUOUSLY CONDEMNING THE RUSSIAN BACKED SEPARATIST SHELLING OF THE DONBAS AND LUHANSK REGIONS.

STRONGLY SUPPORTING AND ADVOCATING FOR THE U.S. TO PROVIDE UKRAINE WITH THE NECESSARY LETHAL DEFENSE WEAPONS TO DEFEND ITSELF.

PAID FOR BY PORTMAN FOR SENATE COMMITTEE

ПОСТАТІ

Вацлав Гавел: сила безсилового

Юхим Фіштейн

Якби він не помер п'ять років тому, йому б зараз виповнилося 80 років. Навряд чи він виглядав би інакше, ніж за життя. Ну, можливо, був би ще комічніший у своїх коротких, хлопчачих штанцях і куцому піджачку, вічно напівзігнутий, що підкашлює й насилу підбирає правильні слова. Здалеку його фігура виглядала набагато монументальнішою, ніж у його рідній Чехії. Цікава характеристика, яку 1980 року тюремний лікар-психолог дала тодішньому політв'язневі Вацлаву Гавелу: „Екстравертована особистість з високим інтелектом, соціально гнучка, яка добре орієнтується у світі сучасних ідей. Вільнодумний ліберал радикального спрямування, схильний до самостійних і неординарних рішень, з багатою фантазією і насиченим внутрішнім життям, здатний чудово формулювати думки... При цьому людина, яку переслідує тривожність, вразливість і невпевненість у собі“. Медичний висновок подає у своїй монографії близький друг і сподвижник Гавела Міхаел Жантовський.

Темою життя В. Гавела були моральні цінності, в повсякденному побуті і в політиці. На початку 1990-их років, коли комуністичне минуле ще не було таким уже минулим, коли досвід тоталітаризму ще нависав над людським існуванням, щойно розкутим, його промови й тексти звучали свіжими й багатозначними. У процесі зміцнення демократичного устрою вони поступово втрачали гостроту й ударність, повільно, але впевнено перетворюючись на порожнє моралізаторство. В. Гавел, як і раніше, картав споживачку ментальність, установку на міщанський затишок, користолюбну сутність капіталізму, що зароджувався, дріб'язкові суперечки політичних партій і не пропонував натомість нічого вагомого і дієвого. Девіза усього його життя „Правда і любов переможуть брехню і ненависть“ була добра, поки адресувалася до людської природи і мала на увазі ошляхетнення морального обличчя особистості, але всерйоз запропонована як політична програма могла викликати хібащо здивовану посмішку.

Річ у тім, що всі чотири поняття неминучі, як і все метафізичне, і говорити цілком серйозно про остаточну перемогу одного над іншим неможливо, не викликаючи на себе підозру в дещо книжно-

му менталітеті, не дуже пристосованому до життя. В. Гавела взагалі було легко критикувати, і в роки його президентства в Чехії цим не займався хіба що ледачий.

Погляди президента-мислителя, звичайно, еволюціонували. Він, наприклад, починав як переконаний пацифіст і супротивник військових блоків, що виступав за саморозпуск не тільки Варшавської, але й Північноатлантичної військових організацій, щоб стати під кінець життя „яструбом“, затятим пропагандистом інтервенціоналізму і автором словосполучення „гуманітарне бомбардування“.

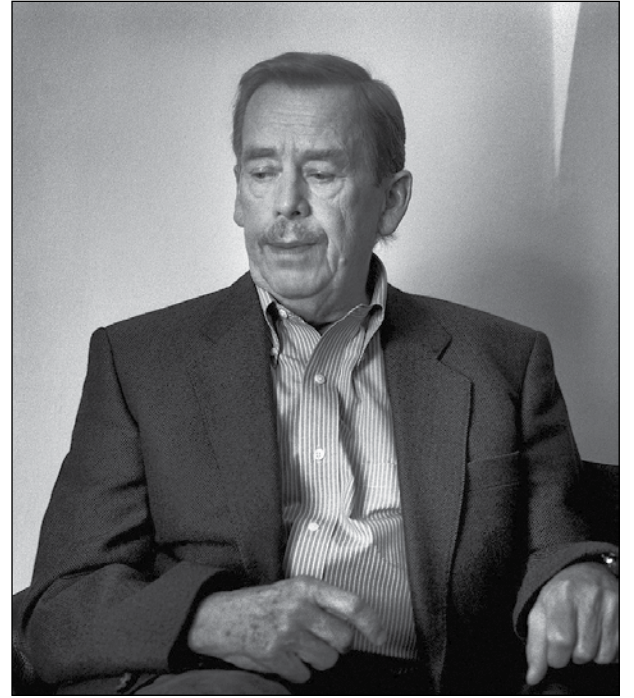
Але у своїй еволюції до ідей правого лібералізму він не дозрів ніколи.

У книжці спогадів „Мистецтво управління державою“ Маргарет Течер, тонкий знавець ідейних течій і проникливий фізіогноміст, дає чеському президенту таку характеристику: „Не може бути ніяких сумнівів у тому, що Гавел – антикомуніст. Але він людина лівих переконань, і це визначає його погляд на світ“. У цьому ключ до його численних помилок і джерел суперечностей, які переслідували його як мислителя. Невипадково у своїй епохальній полеміці з чудовим письменником Міляном Кундерою навколо його есею „Викрадення Європи“ В. Гавел відкидає трактування Росії як Азії, тупого агресора, що вирвав Чехію з її природного цивілізаційного контексту. Своє кредо щодо незручного східного сусіда він висловив у першому ж після Оксамитової революції виступі в американському Конгресі: „Якщо хочете допомогти нам, допоможіть спочатку Росії“. Це, може, і глибоко, але недостатньо реалістично: Росія не той мініатюрний всесвіт, якому можна допомогти збоку.

Будучи лівим інтелектуалом, В. Гавел часто потрапляв у логічні пастки. З одного боку, він ісповідував культ президента-визволителя Томаша Масарика, який першим зформулював „чеську ідею“, що була закладена в фундамент національної держави, цінував традиції антиавстрійського і антифашистського опору та специфічну ідеологію „сокольства“ – всенародного спортивного руху. З іншого – він просував принцип світового громадянства, державу вважав безнадійно застарілим інститутом і атрибутом минулого, був прихильником беззастережного і нічим не обмеженого передавання всіх ознак державного суверенітету наднаціональним органам управління, якомусь „світовому уряду“.

З одного боку, В. Гавел був беззаперечним борцем за свободу й демократію, з іншого – його уявлення про демократію були вельми своєрідними й містили в собі крайню недовіру до політичних партій і представницького парламентаризму, а проповідь „громадянського суспільства“ видавала симпатії до корпоративістської моделі.

З одного боку, він любив поговорити про високу моральність і духовність, з іншого – беззастережно підтримував ліволіберальні течії в усіх сферах суспільного життя. Там, де в суспільстві виникали ідейні суперечки, В. Гавел інтуїтивно ставав на бік тих, хто просував принципи постмодерністського морального релятивізму. Християнські моральні основи, самоцінність сім'ї, патріотизм – ці поняття були йому безмежно далекі. Його світогляд ґрунтувався на плавучих пісках абстрактного гуманізму, мультикультура-

Вацлав Гавел (Фото: ru.wikipedia.org)

лізму, космополітизму. Традиційну сім'ю він зневажливо називав „телятником“, де від злучки бика з коровою неодмінно очікують „телят на забій, на м'ясо“. Останніми роками життя В. Гавел захопився кліматичним альяризмом і всіляко допомагав партії зелених, але, як і в усіх інших випадках, його підтримка виявилася, за його влучним висловом, „поцілунком смерті“.

З одного боку, в житті він був переконаним пацифістом, гуманістом і захисником прав людини. З іншого – це ніколи не заважало йому виступати за всі форми військового втручання Заходу в найбільш заплутані сектантсько-плеємні конфлікти.

Іноді доводиться зустрічатися з підступною інтерпретацією новітньої історії Чехії, де В. Гавел подається як хитродушний інтриган, одержимий однією, але палкою пристрастю – прагненням влади. Усім своїм життям він начебто лише підгноював ґрунт для того, щоб дістатися до влади і оволодіти нею. Потаємний сенс такої форми питання – прагнення видалити з історії пам'ять про те, що були люди, готові пожертвувати власною свободою в ім'я свободи й справедливості для всіх. В. Гавел, врешті, відсидів загальний майже п'ять років за свою діяльність в Комітеті захисту несправедливо переслідуваних.

Сама готовність жертвувати власним добробутом в ім'я вищих загальнолюдських цінностей відрізняє західну цивілізацію від усіх інших. Так, у будь-якому разі, розумів її В. Гавел і, можливо, з всіма його помилками, саме завдяки йому Захід визнав право посткомуністичних країн Центральної Європи стати його невід'ємною частиною.

В. Гавел ніколи не був статичною, незмінною величиною. Одним він був у 1960-их роках, іншим – у часи Хартії, третім – у період Оксамитової революції, четвертим – у роки президентства, і зовсім не схожим на всіх разом узятих після виходу на пенсію, коли він підсумовував прожиті, писав останню п'єсу і знімав свій перший і останній фільм. Одні сьогодні бачать у ньому демона, відповідального за всі недоліки реального капіталізму, для інших він залишився кумиром, пам'ятником, вилитим у бронзі, що визволив нас від втіх реального соціалізму. Помиляються і ті, й інші. В. Гавел геть не був чорно-білою постаттю, і бачити його в чорно-білих кольорах – значить спрощувати складне явище.

В. Гавел пішов в історію: те, що зіпсував, він уже не виправить, своїє правоти вже не доведе. Одне зрозуміло: він був повнокровним політиком з м'яса й кісток, своїми ідеями він жив і завжди був готовий оплатити за переконання найбільший рахунок. У ньому була та правдивість, якої так убивчо бракує наступникам В. Гавела на президентській посаді. А з іншого боку, в ньому не було того нескінченного цинізму, без якого нібито політика сьогодні неможлива. Він жив – не брехав, не блазнював, не вдавав.

Мені часто доводилося не погоджуватися з ним – в особистих суперечках і в газетних полеміках. Але сьогодні ввечері я з задоволенням загублюся в наговпі на Вацлавській площі – сподіваюся, численному – одним з тих, хто прийде відзначити його річницю. І показати, що є ще попит на живих людей у політиці.

Радіо „Свобода“, 5 жовтня

Юхим Фіштейн – міжнародний оглядач Радіо „Свобода“.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство
на доповідь**ЯРОСЛАВА ФЕДУРУКА**доктора історичних наук, старшого наукового співробітника
відділу актової археографії Інституту
української археографії та джерелознавства
ім. М. С. Грушевського НАНУ

на тему:

**ЕМІГРАНТСЬКА ДОЛЯ:
БІБЛІОТЕЧНІ ТА АРХІВНІ ВТРАТИ
ДМИТРА ДОРОШЕНКА (1919-1951),
ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТА УВАН**Доповідь відбудеться
23 жовтня 2016 р. о 3-ій год. пополудні
в приміщенні УВАН:206 West 100th Street. New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfrelianceny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

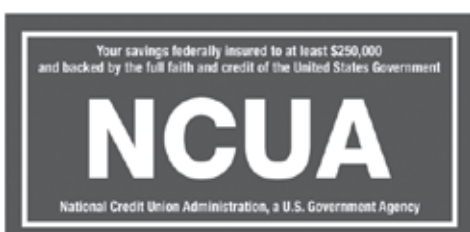
St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Посол України в США Валерій Чалий в імені президента України Петра Порошенка вручає ред. Ромі Гадзевич орден княгині Ольги III ступеня. (Фото: Посольство України в США)

Відбувся XXII ...

(Закінчення зі стор. 5)

лежність, суверенітет і територіальну цілісність України" і „працювати до тих пір, поки всі території, які незаконно окуповані Росією, будуть повернені”.

До ведення конгресу була обрана президія в складі: президент Євген Луців, довголітній громадський діяч і голова відділу УККА у Філадельфії; заступники президента Олег Декайло з Лонг-Айленду і Константин Ваньо з Нью-Джерзі; секретарі (україномовний і англійськомовний) М. Дупляк з Нью-Джерзі і

Петро Крутяк з Іліной.

В суботу після обіду відбулись два „круглі столи”. Модератором першого стола „Підтримаймо Україну” був перший Посол США до України Роман Попадюк. Він говорив про мільйони доларів і тисячі годин праці добровольців, що були надані Україні під час Революції Гідності і на підтримку захисників України проти російської військової агресії. Панелістами були Лариса Кий (ЗУАДК), М. Савків (директор Української Національної Інформаційної Служби) і Василь Рухадзе (Асоціації грузинів в США).

Другий круглий стіл – „Громада 2040” – був цікавим обміном думок, спрямованих на розвиток української діаспори в найближчих десятиліттях. Модератором цієї дискусії була Рома Гадзевич, головний редактор газет „The Ukrainian Weekly” і „Свобода”, а панелістами Андрея Халуца – засновник і активістка платформи „Digital Maidan”, Юрій Микитин – голова СУМ в Америці, Айла Бакалі – американський представник Меджлісу кримських татар і Мирослава Роздольська – голова „Нової Української Хвилі”.

У суботу ввечері відбувся конгресовий бенкет, присвячений 25-річчю незалежності України. Головним доповідачем був Посол Р. Попадюк, який у своєму слові вказав на зміни, які він особисто побачив в Україні за 25 років незалежності України. Конгресмен

Джон Ларсон виступив від імені всіх представників виборчих округ Коннектикуту, які особисто відвідали українські громади кілька разів, з початку Революції Гідності, яка розпочалася в 2013 році.

Посол України в США Валерій Чалий відзначив роботу українців в Сполучених Штатах, особливо роботу провідників УККА, що координують допомогу діаспори, і закликав допомагати Україні такими засобами, якими інші країни не можуть допомогти.

На закінчення свого виступу Посол В. Чалий в імені Президента України П. Порошенка вручив Р. Гадзевич орден княгині Ольги III ступеня за її „внесок у зміцнення міжнародного авторитету України, популяризацію її історичної спадщини і сучасних досягнень”.

Визначною подією вечора було нагородження Шевченківською Грамотою Волі – найвищою нагородою УККА заслужених активістів української громади. Нагороди отримали М. Дупляк – довголітній виконавчий секретар УККА, редактор та колишня голова Крайової Управи ООЛ; Р. Гадзевич – головний редактор газет „The Ukrainian Weekly” і „Свобода”; Л. Кий – довголітня голова ЗУАДК, та М. Савків – директор Української Національної Інформаційної Служби та колишній президент УККА. Грамотою був помертвено нагороджений Маркіян Паславський, єдиний українець в Америці, що віддав своє життя за волю України, поборюючи агресора на сході держави. Нагороду прийняла його мати Оріся Паславська з родиною.

В мистецькій частині вечора виступили: вокальний ансамбль „Євшан” під керівництвом Олеся Кузьми, танцювальний ансамбль „Золотий Промінь” під керівництвом Орландо і Лариси Паганів, та хор „Ланка Галичанка”.

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ КОННЕКТИКАТ

відбудуться

в суботу, 5 листопада 2016 року, о 2:00 по полудні

в залі Української католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці, 457 Noble Ave., Bridgeport, CT.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу члени управи окружного комітету, конвенційні делегати, та по дваделегати від наступних відділів:

- Відділ 12 - Nomin Society - Hartford, CT
- Відділ 59 - Ukrainian Sitch Society - Bridgeport, CT
- Відділ 67 - Zaporoska Sitch Society - Ansonia, CT
- Відділ 253 - Ivan Franko Society - Ludlow, MA
- Відділ 254 - St. Peter & Paul Society - New Britain, CT
- Відділ 277 - St. John the Baptist Society - Hartford, CT
- Відділ 387 - Lubow Society - Willimantic, CT
- Відділ 414 - Auhustyn Woloshyn Society - New Haven, CT

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:

Глорія Горбатий - Радна УНСоюзу
Юрій Симчик - тимчасово виконуючий обов'язки Головного секретаря

За управу Округи:

Мирон Колінський, голова

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

ХРИСТИНА БРОДИН

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

повідомляє своїх членів та громаду,
що 2 жовтня 2016 року
відійшов з цього світу

дійсний член НТШ-А

довголітній Голова Осередку НТШ-А у Філадельфії

св. п.

д-р Ярослав Заліпський

Хемік

народжений 19 березня 1925 року
у Золочеві, Галичина.

Студював у Коледжі св. Йосифа, 1958
В Пенсильванському університеті
(докторат з фізично-аналітичної хемії), 1970

Працював у фармацевтичних компаніях,
автор 13 патентів для виробництва ліків,
публікувався у фахових журналах

Рідним складаємо співчуття.
Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Маркіян Павлів залишив неповторні скульптури

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою, що 18 липня на 59-му році життя відійшов у вічність, після важкої недуги, наш найдорожчий син Маркіян-Матей Павлів. Він народився 20 січня 1958 року в Торонто. Виростав з сестрами Людмилою та Меланією та братом Христофором.

У році 1967 родина переїхала у Монреаль. Тут М. Павлів закінчив Школу українознавства та середню школу. У 1973 році вчився в Римі у Папській Українській семінарії. Відтак закінчив Університет Concordia бакалавреатом із Urban Studies. Однак не працював у цій ділянці, захоплювався скульптурою та унікальними архітектурними спорудами.

Невдовзі, у власній майстерні, творив у металі цікаві скульптурні композиції та речі практичного вжитку. І сьогодні при Лашінканалі у Монреалі є твір його рук,

це величезна металева чорна плита з виритим написом Fleuve і хвилі, що означає французькою мовою „широка ріка“. За проектом мисткині Сюзен Стромберг, з приводу Року родини (1993), створив скульптуру з металу та міді „Osmosis“ – постать жінки і чоловіка, яка зараз стоїть у Rideau Hall в Отаві, резиденції колишнього губернатора Канади Романа Гнатишина. 2008 року, за проектом цієї ж мисткині виконав ще один твір з оцинкованої сталі „Aspire and Become“, який стоїть в Бер-Шебі, Ізраїль. Для відомого Guzzo Cinema у Монреалі виконував крісла та поручні.

Був ентузіастом керлінгу в спорті. На пластовій оселі „Батури“ проводив безжурні літні дні. Жив у прекрасних взаєминах з батьками, сестрами, братом та друзями і у кожній потребі був готовий допомогти. Щасливо прожив три роки з дружиною Ніною Мисан і дітьми Ларисою

та Адріаном. У своїй душі знаходив місце на привітність, радість, тишу у важкій боротьбі свого життя.

Складаємо щирі подяку о. Романові Лаголі та о. Назарові Юриву за молитви та духовну розмову в лікарні, о. Ігореві Кутащеві за молитви. Сердечно дякуємо о. Ігореві Ощипко за уділення Святої Тайни Єлеопомазання, Служби Божі, відправу похоронних обрядів. Дякуємо друзям та знайомим за вислови співчуття, молитви та за численну участь у похоронах. Дякуємо пані Чулій та хорові за спів у Панахиді. Сердечне спасибі бандуристові Володимирові Мота за спів „Видиш, брате мій“.

Покійний М. Павлів залишив у глибокому смутку маму, недужого батька, сестер, брата, дружину, пасербів, похресниць, племінниць та рідну у США та Україні.

На нев'янучий вінок в пам'ять М. Павліва, який був активним членом Пласту, родина просить

Св. п. Маркіян-Матей Павлів

складати пожертви на відновлення каплиці свв. Володимира й Ольги на пластовій оселі „Батури“ (Квебек) та висловлює щирі подяку за складені пожертви, які можна надсилати з позначкою „Chapelle-Baturyn Act 3715“ на адресу: Casse Populaire Ukrainienne de Montréal, c/o Martha Mayer, CPA, CA Chapelle Fund, 3250 rue Beaubien Est, Montréal, QC H1X 3C9.

Ірина та Орест Павлів

Орест Павлів був відданим учителем

Вже другий раз довелося нашій родині пережити невимовно болючу втрату – недавно, 18 липня, смерть дорогого сина Маркіяна, а відтак смерть незабутнього мужа, батька, дідуся, який відійшов у вічність 7 вересня, на 90-му році життя, у Монреалі, Квебек.

Орест-Теодор Павлів народився 23 квітня 1927 року в Нараєві, Україна, в патріотичній родині Олени та Василя як найстарший з шести братів (три брати померли у ранньому віці). Орест залишив у глибокому смутку дружину Ірину Чайковську-Павлів, з якою прожив щасливо 64 роки, доню Людмилу з чоловіком Антоном Чероне, доню Меланію з чоловіком Максом Ратевосяном, онучок Софію та Інсу, сина Христофора – тепер о. диякона Андрея, дружину покійного сина Маркіяна – Ніну Мисан, її дітей Ларису та Адріяна, родину у США та Україні.

У 1944 році мати вислала 17-літнього Ореста з найстаршим братом проф. Василем Різником на Захід, щоб перебути воєнну хуртовину, однак покійний Орест ніколи не повернувся на Україну і сам пробивався у житті в Німеччині, відтак у США та Канаді.

О. Павлів залишився у глибокій пам'яті своїх рідних, друзів та українській громаді Монреаля та Торонта, як великий патріот, вихователь і вчитель молоді СУМ і Пласту. Як професор славистики, був знавцем української мови, літератури та культури. Покійний з любов'ю передавав своє знання спершу українським учням на вищих курсах українознавства, відтак студентам університетів Отави та Едмонтону, також був вчителем семінарів, організованих Шкільною Радою УККА на Союзівці для учителів. Покійний радо згадував, що одним з його найкращих студентів Університету Отави був Владика Торонто Стефан Хміляр, і також учнем українознавства був президент SKU Євген Чолій.

Освіту О. Павлів здобув у ділянці славянських порівняльних літератур, спершу у Вільному Університеті в Мюнхені, відтак у Університеті Отави, де 1963 року

завершив свої студії кандидатом на доктора. Тема його дисертації: „Поетична творчість Павла Тичини в світлі советської критики й літературознавства“.

Від 1967 до 1993 року св. п. О. Павлів працював мовним редактором та диктором в українському відділі CBC-Radio Canada, міжнародна служба Канадського радіомовлення у Монреалі, під псевдом Іван Понеділок. У той час, за радянської влади, усі передачі були передані безпосередньо в Україну.

Крім професійної та педагогічної праці, брав активну участь в культурно-освітньому та науковому житті. Багато років був культурно-освітнім референтом Монреальського відділу Конгресу Українців Канади. Також багато років був директором Музею ім. Патріярха Йосифа Сліпого у Монреалі. Покійний був членом Наукового Товариства ім. Шевченка та Пласту. У 2007 році нагороджений Шевченківською медаллю.

Будучи мовознавцем, проводив коректи багатьох видань. Часто дописував до преси, читав доповіді на літературні теми й теми візантійсько-української іконографії, також писав та ставив дуже вдалі сценарії, у яких проявляв глибокі почування до українського народу. Серед них „Ораторія до 50-ліття чину Сестер Служебниць“ 1967 року у Торонто, сценарій до 75-ліття перших українських поселенців в Канаді (був поставлений на Ontario Place, Торонто 1966 року). Присутній на цій постановці Прем'єр-міністр Канади Джон Діфенбейкер привітав Ореста і сказав: „Хоч я не розумію мови, але відчуваю дух цього твору, дякую вам“.

Наступний жалібний сценарій про Голодомор поставив театр „Заграва“ у Торонто та у Вінніпезі. Зворушлива композиція-монтаж до 1000-ліття Хрещення України поставлена у Торонто 1988 року в Maple Leaf Gardens. Останньою відтворив поетичне слово до 100-річчя українського Пласту 2012 року. Св. п. О. Павлів залишив чудовий приклад невтом-

ної праці для збагачення та збереження культурної спадщини в українській громаді Монреаля та Торонто.

Похоронні відправи відбулися 11-12 вересня 2016 року у Монреалі, де співали члени церковного хору та хору „Відлуння“, у церкві Успення Божої Матері з участю о. пароха Ігоря Ощипка при асисті молодшого сина Покійного о. диякона Христофора-Андрея, та православного о. протоєрея Ігоря Кутаща. На цвинтарі Prospect у Торонто чин поховання 14 вересня уділив Владика С. Хміляр при асисті о. Петра Двірника та о. диякона Христофора-Андрея 14 вересня з численною участю друзів та знайомих.

Родина складає сердечну подяку Владиці Стефанові, отцям та друзям за участь у похоронах в Монреалі та Торонто. Щире спасибі бандуристові Володимирові Мота за спів „Видиш, брате мій“.

Родина щиро дякує за пожертви на фонд Українського Католицького Університету, які можна надсилати на UCEF – Ukraine

Св. п. Орест-Теодор Павлів

Catholic Education Foundation: UCEF Canada, 263 Bering Ave., Toronto, ON M8Z 3A5.

Спи спокійно мій дорогий Оресте.

Ірина Чайковська-Павлів

Ділимося сумною вісткою з приятелями, що 6 жовтня 2016 року відійшла у вічність на 91-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

св. п.
Любов Яремчук

народжена 8 червня 1925 року в Нью-Йорку, виросла в Тернополі.

ПАНАХИДА відбулася 9 жовтня 2016 року в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 E. 7th St., New York.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10 жовтня 2016 року в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:

синів - РОМАНА
- ВОЛОДИМИРА з дружиною ЕВОЮ
внуків - ДАНИЛА й ІВАНКУ

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на виховання священиків.

КАМПАНІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

BENEFIT EVENTS
TO SUPPORT UCU

БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

A NEW GENERATION for A NEW UKRAINE!

НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

The Ukrainian Catholic University is in **the final phase of its Comprehensive Campaign** to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **To date, 95% of our goal has been reached – Help us to go over the top!**

Український Католицький Університет **дійшов до завершального етапу Кампанії** зі збору коштів на будівництво нових навчальних корпусів та відкриття нових академічних програм. **На сьогодні ми зібрали 95% від заявленої суми – допоможіть нам перевершити нашу ціль!**

OCT 23
LOS ANGELES

Ukrainian Cultural Center

OCT 29
PHILADELPHIA

Someone Automotive Museum

OCT 30
CHICAGO

Ritz-Carlton Hotel

NOV 6
NEW YORK

The St. Regis

New Venue
for 2016

БІЛЬШЕ ІНФОРМАЦІЇ ТУТ:

зателефонуйте до Української Католицької Освітньої Фундації **1 (800) 599-3671**

або відвідайте нашу сторінку **www.ucef.org**